

หลักเกณฑ์การเขียนอ้างอิงและ บรรณานุกรมทางสังคมศาสตร์

อุไร ไพรสุยัน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

หลักเกณฑ์การเขียนอ้างอิงและ บรรณานุกรมทางสังคมศาสตร์

อุไร ไพรสุยัน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
2564

คำนำ

หนังสือ หลักเกณฑ์การเขียนบรรณานุกรมทางสังคมศาสตร์แบบ APA Style นี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือ สำหรับ นักวิจัย อาจารย์ นักเขียน นักศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาปริญญาโท นักศึกษาปริญญาเอก รวมทั้งผู้สนใจทั่วไป เป็นคู่มือสำหรับบรรณารักษ์ใช้ในการให้คำแนะนำ การเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมในงานทางวิชาการต่าง ๆ รวมทั้งเป็นคู่มือในการจัดสอนและอบรม การส่งเสริมทักษะทางสารสนเทศ ในเรื่องการใช้สารสนเทศอย่างมีจริยธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย การเขียนบรรณานุกรมแบบ APA Style นี้เป็นรูปแบบการเขียนอ้างอิงที่เป็นมาตรฐานสากลมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย การเรียบเรียงขึ้นนี้ผู้เขียนได้ศึกษาจาก หนังสือ *Publication manual of the American Psychological Association* พิมพ์ครั้งที่ 7 จัดทำโดย American Psychological Association และจากหนังสือผลงานของ สุวคนธ์ ศิริวงศ์วรัตน์ เรื่อง *การเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมรูปแบบ APA* รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ APA

หากผู้อ่านมีข้อคิดเห็นในการปรับปรุง หนังสือเล่มนี้ให้สมบูรณ์ขึ้น สามารถแจ้งที่ผู้เขียนโดยตรงได้ที่ e-mail : urai.p@psu.ac.th

อุไร ไปรฐยัน

14 พฤษภาคม 2564

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	(1)
ดรรรชนีค้นเรื่อง	(2)
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 การอ้างอิงในเนื้อหา	7
2.1 ข้อกำหนดทั่วไป	8
2.2 วิธีการอ้างอิงในเนื้อหา	10
2.3 ตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหาของสื่อแต่ละประเภท	17
บทที่ 3 หลักเกณฑ์ทั่วไปของบรรณานุกรม	25
บทที่ 4 บรรณานุกรม	37
หนังสือ	37
บทความวารสาร หนังสือพิมพ์	47
เอกสารจากอินเทอร์เน็ต	51
สื่อโซเชียลมีเดีย สื่อออนไลน์ และอื่น ๆ	54
บทที่ 5 การพิมพ์และการจัดเรียงบรรณานุกรม	58
5.1 การพิมพ์	58
5.2 การจัดเรียง	58
รายการอ้างอิง	61
บรรณานุกรม	61

ดรรชนีค้นเรื่อง

	หน้า
การติดต่อสื่อสารส่วนบุคคล	57
การประชุมวิชาการ	46
จุลสาร	47
เทดทอค	57
บทความที่ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียนบทความ	49
บทความในหนังสือ	42
บทความวารสาร	48
บทความวารสารที่มีผู้เขียน 1 คน	48
บทความวารสารที่มีผู้เขียน 3 - 20 คน	48
บทความวารสารที่มีผู้เขียนมากกว่า 21 คน	48
บทความวารสารไม่มีปีที่ มีข้อมูลฉบับที่	49
บทความวารสารออนไลน์ มี DOI	50
บทความวารสารออนไลน์ ไม่มี DOI ใช้ URL	50
บทความวารสารออนไลน์ระหว่างการจัดพิมพ์	50
บทความหนังสือพิมพ์	51
บทความหนังสือพิมพ์ไม่มีผู้เขียน	51
บทความหนังสือพิมพ์ออนไลน์	51
บันทึกรายการโทรทัศน์และวิทยุ	56
แผ่นที่	57
แผ่นพับ	47
เพลงในรูปแบบซีดี	55
ภาพยนตร์ในรูปแบบฟิล์ม วิซีดี/ดีวีดี	55
ภาพยนตร์หรือวิดีโอทัศน์	56
รายงานการวิจัย	39
รายงานการวิจัยจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม	45
วิทยานิพนธ์	44
วิทยานิพนธ์แบบตัวเล่มที่ไม่ได้ตีพิมพ์	44
วิทยานิพนธ์ออนไลน์จากฐานข้อมูลของสถาบันหรือองค์กร	45
วิทยานิพนธ์ออนไลน์จากเว็บไซต์	45

ดรชรชนีคั่นเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
วิทยานิพนธ์ออนไลน์ที่มีบริการในฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์	44
วิดีโอทัศน์ใน YouTube	56
เว็บไซต์ทั่วไปผู้แต่งนิติบุคคล	50
เว็บไซต์ทั่วไปไม่มีผู้แต่ง	53
เว็บไซต์ทั่วไปไม่มีผู้แต่ง	53
เว็บไซต์ทั่วไปไม่ปรากฏปีที่จัดทำ	53
สื่อโสตทัศน์	54
หนังสือทั่วไป	37
หนังสือที่เป็นชุด	42
หนังสือที่มีหลายเล่มจบและใช้เฉพาะบางเล่มหรือเฉพาะเล่ม	42
หนังสือที่มีหลายเล่มจบและใช้ทุกเล่ม	42
หนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง	43
หนังสือปรับปรุงการพิมพ์	41
หนังสือแปล	41
หนังสือแปลที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งในภาษาเดิม	42
หนังสือผู้แต่ง 1 คน	38
หนังสือผู้แต่ง 2 คน	38
หนังสือผู้แต่ง 3 - 20 คน	39
หนังสือผู้แต่ง 21 คน ขึ้นไป	39
หนังสือผู้แต่งชาวต่างประเทศ	40
หนังสือผู้แต่งที่เป็นบรรณาธิการ	41
หนังสือผู้แต่งที่เป็นราชสกุล/นามบรรดาศักดิ์	39
หนังสือผู้แต่งที่มีสมณศักดิ์	40
หนังสือผู้แต่งนิติบุคคล	40
หนังสือออนไลน์	43
หนังสืออ้างอิงเฉพาะเรื่องหรือบท	43
หนังสืออ้างอิงทั้งเล่ม	44
อดิโอ พอดคาสต์ (Audio podcast)	56

ดรรชนีค้นเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
เอกสารการประชุมวิชาการ	46
เอกสารการประชุมวิชาการจัดพิมพ์เผยแพร่	46
เอกสารจากอินเทอร์เน็ต	51
เอกสารที่อ้างอิงในเอกสารอื่น	57
เอกสารพิมพ์ดีด	47
เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์	47
เอกสารอัดสำเนา	47

บทที่ 1

บทนำ

การจัดทำงานเขียนทางวิชาการเผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือ บทความ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ รวมทั้งงานเขียนทางวิชาการในรูปแบบอื่นนั้น ถือได้ว่าการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำให้ผลงานทางวิชาการและงานเขียนมีคุณภาพ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการศึกษาค้นคว้าความรู้ในเรื่องที่ตนศึกษาอย่างละเอียด และแสดงถึงการมีจริยธรรมในทางวิชาการของเจ้าของผลงาน โดยเฉพาะเมื่อการเข้าถึงสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงได้โดยง่ายและสะดวกทำให้มีการผลิตงานเขียนได้ง่ายและสะดวกขึ้นเช่นกัน การคัดลอกและลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิได้อ้างอิงแหล่งที่มาจึงเป็นการโจรกรรมทางวรรณกรรม (Plagiarism) เนื่องจากเป็นการขโมยความคิด คำพูด และงานเขียนของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง จิราภา วิทยากรักษ์ (2555) ได้ยกตัวอย่าง รูปแบบการลอกเลียนผลงาน ที่อาจเกิดขึ้นได้จากการคัดลอก-แปะ (Copy-Paste) การเปลี่ยนคำบางคำ (Word Switch) การลอกเลียนสำนวน (Style) การคัดลอกความคิด (Idea) หรือ แม้แต่การนำสถิติ รูปภาพ ไปใช้โดยไม่มีการอ้างอิง ดังนั้นการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม เป็นการป้องกันและหลีกเลี่ยงการลอกเลียนผลงานของผู้อื่น และเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดละเมิดจริยธรรมทางวิชาการ

รูปแบบการเขียนบรรณานุกรมที่เป็นมาตรฐานสากลมีหลายรูปแบบ และมีความนิยมใช้ในแต่ละสาขาดังนี้

MLA Style: ภาษาอังกฤษและมนุษยศาสตร์

APA Style: สังคมศาสตร์ จิตวิทยา ธุรกิจ

Chicago/Turabian Style: ทุกสาขาวิชา

Vancouver Style: วิทยาศาสตร์ชีวภาพ การแพทย์ สาธารณสุข

IEEE Style: วิศวกรรมไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์

สำหรับรูปแบบการเขียนบรรณานุกรมแบบ APA เป็นรูปแบบการเขียนบรรณานุกรมที่พัฒนาโดย American Psychological Association เป็นหลักเกณฑ์การเขียนบรรณานุกรมที่ได้รับความนิยมสำหรับงานเขียนทางวิชาการในสาขาสังคมศาสตร์ สาขาจิตวิทยา สาขาธุรกิจ สาขาการศึกษา เป็นต้น

ในงานเขียนทางวิชาการ ส่วนอ้างอิงจะต้องมี 2 ส่วน คือ 1) ส่วนอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation) และ 2) ส่วนบรรณานุกรม (Bibliography)

1) ส่วนอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation) เป็นการเขียนแทรกปนกับเนื้อหา ที่ได้รับความนิยมจะเขียนด้วยระบบ นาม-ปี (Author-Date)

2) ส่วนบรรณานุกรม (Bibliography) เป็นรายการทรัพยากรสารสนเทศที่ปรากฏท้ายเล่มหรือท้ายบทความของงานเขียนที่เรียกว่า References จัดเรียงลำดับตามอักษร

หลักเกณฑ์การเขียนบรรณานุกรม แบบ APA นี้ จัดทำตามหลักเกณฑ์ของหนังสือ Publication manual of the American Psychological Association (7th ed) พิมพ์ครั้งที่ 7 ซึ่งเป็นฉบับล่าสุดปีพิมพ์ 2020

ตัวอย่างลักษณะของอ้างอิงในเนื้อหาที่ปรากฏในงานเขียน

2. การตลาดบริการสำหรับห้องสมุด

อ้างอิงแบบเน้นเนื้อหาหรือท้ายข้อความ ระบุ
ข้อมูลอ้างอิงภายในเครื่องหมายวงเล็บ ()

การนำแนวคิดเกี่ยวกับการตลาดมาใช้กับองค์กรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เฉพาะองค์กรธุรกิจรวมทั้งหน่วยงานที่ไม่หวังผลกำไร กล่าวถึงไว้ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1969 โดย Kotler และ Levy ในหนังสือชื่อ Marketing for Non-profit Organization (Jose & Bhat, 2007) จึงเป็นที่ปรากฏว่า องค์กรทางศาสนาใช้เทคนิคการตลาดในการเพิ่มจำนวนสมาชิก โรงพยาบาลใช้ในการบริการผู้ป่วยมากกว่าที่จะมุ่งหวังกำไร พรรคการเมืองใช้การตลาดในการรณรงค์หาเสียง องค์กรการกุศลใช้ในการระดมทุนเพื่อให้มีการสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมทำประโยชน์ต่าง ๆ (Adeyoyin, 2005) สำหรับห้องสมุดซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร จำเป็นต้องเพิ่มคุณค่าการบริการ (service quality) เป็นหัวข้อ เช่น 1) ... 2) ... นิยมระบุข้อมูลอ้างอิงในส่วนต้นของข้อความที่จะมีการยกตัวอย่างเป็นหัวข้อ

จากการที่การบริการ (service marketing) ซึ่งเป็นที่ต้องการ และความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและเป็นที่ดีของผู้บริโภค

การอ้างอิงเนื้อหาที่มีลักษณะของการจำแนกข้อความ เป็นหัวข้อ เช่น 1) ... 2) ... นิยมระบุข้อมูลอ้างอิงในส่วนต้นของข้อความที่จะมีการยกตัวอย่างเป็นหัวข้อ

สารสนเทศที่จัดเก็บไว้เกี่ยวกับบริการ การตลาดของห้องสมุดจึงเกี่ยวข้องกับการตลาดบริการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าลักษณะของบริการที่แตกต่างจากสินค้า แบ่งลักษณะได้เป็น 4 ประการ (Kotler & Armstrong, 2008; อธิปัตติ นวรัตน์ ณ อยุธยา, 2547) คือ

1. บริการไม่อาจจับต้องได้ (Service intangibility) หมายถึงการบริการไม่สามารถรับรู้ถึงการบริการผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ ของเราได้ การบริการจึงไม่สามารถมองเห็น รับรู้รสชาติ รู้สึก ได้ยิน หรือ ดมกลิ่น ก่อนที่จะมีการซื้อได้ เช่น ผู้บริโภคจะไม่ทราบว่าแพ็คเกจี้อ่างค์ก่อนการการซื้อ ผู้โดยสารเครื่องบินมีตัวเดินทาง และการกำหนดเวลาเดินทางพร้อมสัมภาระว่าจะเดินทางถึงจุดหมายอย่างปลอดภัย ความไม่มีตัวตนของการบริการทำให้ไม่อาจจับต้องบริการได้ ผู้บริโภคอาจจะรู้สึกที่เกิด “ความเสี่ยง” ผู้บริโภคจึงแก้ปัญหาลดความเสี่ยงในการซื้อโดยพิจารณาจากคุณภาพการบริการด้าน สถานที่ ผู้ให้บริการ ราคา อุปกรณ์ และเครื่องมือ การสื่อสาร ซึ่งเป็นหลักฐานทางกายภาพที่มองเห็นได้
2. บริการไม่สามารถแยกการผลิตออกจากการบริโภคได้ (Service inseparability) หมายถึงการบริการไม่สามารถแยกจากผู้ให้บริการได้ ผู้ให้บริการอาจหมายถึงตัวบุคคลหรืออุปกรณ์เครื่องมือที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการหรือขายบริการนั้น ดังนั้นบริการจึงมักจะถูกเสนอขายก่อน หลังจากนั้นการผลิตและบริโภคบริการจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ผู้ให้บริการจึงต้องให้บริการที่รวดเร็ว และเพิ่มจำนวนที่มากขึ้นในการให้บริการเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการบริการ

ตัวอย่างลักษณะของอ้างอิงในเนื้อหาที่ปรากฏในงานเขียน

การอ้างอิงแบบเน้นผู้แต่ง ต้องมีคำกริยาเหมาะสมกับ
ข้อความที่เป็นส่วนขยายเพื่อเป็นประโยคที่สมบูรณ์

Grönroos (as cited in Kotler, 1991) ระบุ
ว่า การตลาดบริการไม่ได้มีเพียง 4Ps ซึ่งเป็นการตลาด
ภายนอก (External market) การตลาดภายใน (Internal market)
ปฏิสัมพันธ์ (Interactive market) การกล่าวถึง ธุรกิจบริการที่จะประสบความสำเร็จและรักษา
ความเป็นเลิศในการบริการได้นั้น จะต้องอาศัยการตลาด 3
ประเภท (Kotler & Armstrong, 2008; ชีริกิติ นวรัตน์ ณ
อยุธยา, 2547) คือ การตลาดภายนอก การตลาดภายใน
และการตลาดปฏิสัมพันธ์

1. การตลาดส
หมายถึง กิจกรรมทางด้านก
กระทำกับลูกค้าภายนอกก
จัดเตรียมส่วนประสมทาง
พัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์
จำหน่าย และการสื่อสารก
ได้ว่า เป็นการ “ให้สัญญา”

ข้อมูลอ้างอิงที่มีแหล่งอ้างอิงตั้งแต่ 2 แหล่งขึ้นไป ใช้เครื่องหมายอัฒภาค ; คั่นแต่ละรายการ

กลยุทธ์ทางการตลาด คือ วิธีการที่องค์กรธุรกิจใช้
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการตลาด (Kotler & Armstrong,
2008) หรืออาจเป็นขั้นตอนในการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการ
ตลาด การวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดเป็นการเลือกตลาด
เป้าหมายโดยการสร้างและออกแบบส่วนประสมทางการตลาด ที่
จะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อตลาดและบรรลุจุดมุ่งหมายของ
องค์กร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2540; สิทธิ ชีรสรณ์, 2552) กลยุทธ์
ทางการตลาดมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ การระบุตลาด
เป้าหมาย การสร้างส่วนประสมทางการตลาด และการวาง
ตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (สิทธิ ชีรสรณ์, 2552)

เมื่อกล่าวถึง กลยุทธ์ทางการตลาด มักหมายถึง การ
สร้างส่วนประสมทางการตลาด ซึ่งแนวคิดการตลาดในยุคแรก
หรือที่เรียกว่า การตลาด 1.0 (Marketing 1.0) เป็นการเน้น
คุณภาพของสินค้า และ การตลาด 2.0 (Marketing 2.0) เป็น
การตลาดที่เน้นถึงความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก

บทที่ 2

การอ้างอิงในเนื้อหา

การอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation) เป็นการอ้างอิงในเนื้อเรื่องในกรณีที่ผู้ทำรายงานได้คัดลอกข้อความหรืออ้างคำพูด หรือแนวความคิดของบุคคลอื่นมาไว้ในงานเขียนของตน ซึ่งจำเป็นต้องมีการอ้างอิงกำกับไว้ด้วยทุกครั้ง การอ้างอิงในเนื้อหามักจะใช้การอ้างอิง ระบบนาม-ปี (Author-date) โดยรูปแบบการอ้างอิงระบบนาม-ปี จะเป็นการระบุนามผู้แต่ง ปีพิมพ์และ/หรือเลขหน้า ไว้ภายในเครื่องหมายวงเล็บ () สำหรับการระบุเลขหน้าจะปรากฏในกรณีที่มีการคัดลอกข้อความมาทั้งประโยคและใส่ข้อความในเครื่องหมายอัญประกาศ (quotation) “.....”

ส่วนประกอบทั่วไปของการอ้างอิงในเนื้อหา มีดังนี้

หนังสือ สิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ และเอกสารจากเว็บไซต์

ปรากฏชื่อผู้แต่ง

ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์	(อนงค์ นาคสวัสดิ์, 2540)
ชื่อผู้แต่ง, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	(วิจารณ์ พานิช, ม.ป.ป.) (Jackman, n.d.)
ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, เลขหน้าที่อ้างอิง	(ทนง พิทยะ, 2539, น. 262) (ทนง พิทยะ, 2539, น. 262, 275-276)
ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, ภาพประกอบที่อ้างอิง	(Bacon, 1999, fig. 6)
ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, บทที่อ้างอิง	(ธงชัย สันติวงษ์, 2540, ภาคผนวก ก) (Dale, 1997, chapter 4)
ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, ส่วนข้อความ	(Henricks, 2003, Conclusion section, para. 1)
ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, บทที่อ้างอิง, เลขหน้าที่อ้างอิง	(Dale, 1997, chapter 4, p. 46)

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

ชื่อหนังสือ, ปีที่พิมพ์, เลขหน้าที่อ้างอิง	(พรรณไม้โครงการหลวง, 2541, น. 14)
ชื่อเอกสาร, ปีที่พิมพ์	(การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์, 2549)
ชื่อเอกสาร, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	(ภาวะโลกร้อน: วิกฤติของโลก, ม.ป.ป.)

บทความวารสาร

ปรากฏชื่อผู้แต่ง

ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ (วิจารณ์ พานิช, 2548)

ชื่อผู้แต่ง, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ (กรมควบคุมโรคติดต่อ, ม.ป.ป.)

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

ชื่อบทความวารสาร, ปีที่พิมพ์, เลขหน้าที่อ้างอิง (“คิดจะเขียน Java คิดถึง Jamba”, 2540, น. 26-27)

2.1 ข้อกำหนดทั่วไป

1. ชื่อผู้แต่ง

ผู้แต่งชาวไทย ให้ระบุในรายการอ้างอิงทั้งชื่อและนามสกุล ไม่ลงคำนำหน้านาม ยศหรือตำแหน่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็น ตำแหน่งทางวิชาการ วุฒิต่างการศึกษา คำเรียกทางวิชาชีพ หรือยศของตำรวจ ทหาร เช่น นาย นางสาว คำเรียกตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ พลตำรวจตรี เป็นต้น

ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ระบุเฉพาะนามสกุล

ตัวอย่าง

การอ้างอิงแบบเน้นผู้แต่งหรือหน้าข้อความ

ณัฐชยา เฉลยทรัพย์ (2547)

อุทิศ สุภาพ (2550, น. 18)

ประเวศ วะสี (2550, น. 20-25)

Brindley (1986)

Cziko (1981, p. 78)

Davies (1981, pp. 119-120)

การอ้างอิงแบบเน้นเนื้อหาหรือท้ายข้อความ

(ณัฐชยา เฉลยทรัพย์, 2547)

(อุทิศ สุภาพ, 2550, น. 18)

(ประเวศ วะสี, 2550, น. 20-25)

(Brindley, 1986)

(Cziko, 1981, p. 78)

(Davies, 1981, pp. 119-120)

2. ปีพิมพ์

ระบุเฉพาะตัวเลข ไม่ต้องมีคำว่า พ.ศ. ค.ศ. B.F. A.D. หากไม่ปรากฏปีพิมพ์ ใช้คำว่า ม.ป.ป. หรือ n.d. (คำเต็มมาจากคำว่า ไม่ปรากฏปีพิมพ์ หรือ no date) สำหรับงานที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์ แต่ได้รับความเห็นชอบให้ตีพิมพ์ได้แล้ว ให้ใช้คำว่า กำลังจัดพิมพ์ หรือ in press และไม่ต้องระบุเลขหน้าที่อ้างถึง

การอ้างอิงแบบเน้นผู้แต่งหรือหน้าข้อความ

โกเมน จิรัญกุล (ม.ป.ป., น. 27)

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (กำลังจัดพิมพ์)

Balassa (n.d., p. 167)

Micaely (in press)

การอ้างอิงแบบเน้นเนื้อหาหรือท้ายข้อความ

(โกเมน จิรัญกุล, ม.ป.ป., น. 27)

(ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, กำลังจัดพิมพ์)

(Balassa, n.d., p. 167)

(Micaely, in press)

3. การลงรายการเลขหน้าที่อ้างถึง

ระบุอักษรย่อ น. แทนคำว่า หน้า สำหรับเอกสารภาษาไทย และอักษรย่อ p. แทนคำว่า page เมื่ออ้างเอกสารหน้าเดียว หรือ pp. แทนคำว่า pages เมื่ออ้างเอกสารหลายหน้า สำหรับเอกสารภาษาอังกฤษ หรือส่วนอื่น ๆ ของเอกสาร เช่น บทที่ (chapter) ส่วนข้อความ (para.)

การอ้างอิงแบบเน้นผู้แต่งหรือหน้าข้อความ

พนัส สิมะเสถียร (2535, น. 35)

เมธี ครองแก้ว (2523, บทที่ 4)

รังสรรค์ ธาระพรพันธ์ (2528, ภาคผนวก ก)

Atkinson (2009, p. 7)

Harberger (2001, pp. 89-90)

Dubin (1997, chapter 4)

Feldstein (2003, Conclusion section, para. 1)

Bacon (1999, fig. 6)

การอ้างอิงแบบเน้นเนื้อหาหรือท้ายข้อความ

(พนัส สิมะเสถียร, 2535, น. 35)

(เมธี ครองแก้ว, 2523, บทที่ 4)

(รังสรรค์ ธาระพรพันธ์, 2528, ภาคผนวก ก)

- (Atkinson, 2009, p. 7)
(Harberger, 2001, pp. 89-90)
(Dubin, 1997, chapter 4)
(Feldstein, 2003, Conclusion section, para. 1)
(Bacon, 1999, fig. 6)

4. กรณีไม่ปรากฏข้อมูลผู้แต่ง

ให้ใช้ชื่อหนังสือหรือชื่อเอกสารในตำแหน่งผู้แต่ง ตามด้วยข้อมูลปีพิมพ์ และเลขหน้าที่อ้างอิง ชื่อหนังสือใช้ตัวเอียง สำหรับชื่อบทความ ชื่อบท รวมทั้งชื่อเอกสารจากอินเทอร์เน็ต คร่อมกับเครื่องหมายคำพูด (quotation) ดังนี้

ชื่อหนังสือ ชื่อเอกสารจากเว็บไซต์ ดังตัวอย่าง

เป็นผลต่อการพัฒนาประเทศ (*เศรษฐกิจพอเพียง*, 2541, น. 14)

ชื่อบทความ ชื่อบทความ ชื่อบท ดังตัวอย่าง

มนุษย์เป็นสังคมที่ต้องมีการสื่อสารข้อมูลกัน (“สื่อสังคมออนไลน์”, ม.ป.ป.)

หรือ

จากบทความ “สื่อสังคมออนไลน์” (ม.ป.ป.) ระบุว่า มนุษย์เป็นสังคมที่ต้องมีการสื่อสารข้อมูลกัน

2.2 วิธีการอ้างอิงในเนื้อหา

2.2.1 ข้อมูลในส่วนอ้างอิงในเนื้อหา

1) การเขียนอ้างอิงจากการถอดความ (paraphrasing) หรือ การสรุปความ (summarizing) ที่เป็นผลงานของผู้อื่น ให้ระบุชื่อผู้แต่งและนามสกุลสำหรับผู้แต่งชาวไทย ถ้าเป็นผู้แต่งชาวต่างชาติให้ระบุเฉพาะนามสกุล และชาวไทยที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลเช่นกัน ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีพิมพ์ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () โดยไม่ต้องลงข้อมูลเลขหน้า

(ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์)

(บุญอนันต์ ทินัยทรัพย์, 2554)

(สุวิชา มั่นคง, 2553)

(Alkli, 1992)

(Johnson & Sandholtz, 2009)

2) การอ้างอิงเฉพาะข้อความบางหน้า ให้ระบุชื่อผู้แต่ง และนามสกุลสำหรับผู้แต่งชาวไทย ถ้าเป็นผู้แต่งชาวต่างชาติให้ระบุเฉพาะนามสกุล และชาวไทยที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลเช่นกัน ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีพิมพ์ และตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และข้อมูลเลข

หน้า ที่ปรากฏข้อความ ระบุอักษรย่อ น. แทนคำว่า หน้า สำหรับเอกสารภาษาไทย และอักษรย่อ p. หรือ pp. โดยลงข้อมูลทั้งหมดไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ ()

(ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์, เลขหน้า)

(สิทธิพร บุรณันท์, 2552, น. 45)

(Younger, 2008, pp. 127-130)

(Siengthai & Bechter, 2001, p. 67)

2.2.2 ตำแหน่งการใช้เครื่องหมายวงเล็บในส่วนอ้างอิง

ผู้เขียนระบุข้อความการอ้างอิงเอกสารรายการใดรายการหนึ่งได้หลายตำแหน่งในส่วนเนื้อเรื่อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการว่าจะเน้นหรือให้ความสำคัญกับองค์ประกอบใด การใช้เครื่องหมายวงเล็บกับการอ้างอิงจึงอยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างกันไปด้วย โดยทั่วไปตำแหน่งการอ้างอิงที่มักจะพบบ่อย ๆ มี 2 ตำแหน่ง คือ 1) ระบุหน้าข้อความ หรือแบบเน้นที่ผู้แต่ง และ 2) ระบุตอนท้ายข้อความ หรือแบบเน้นที่เนื้อหา

1. กรณีผู้แต่งคนเดียว

1) ให้ระบุหน้าข้อความ เน้นที่ผู้แต่ง

วิจารณ์ พานิช (2548) กล่าวถึง การจัดการความรู้ ว่าหมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด

2) ระบุตอนท้ายข้อความ เน้นที่เนื้อหา

การจัดการความรู้ หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด (วิจารณ์ พานิช, 2548)

3) เขียนรวมไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาซึ่งพบบ่อยนัก

ในปี พ.ศ. 2548 วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของ การจัดการความรู้ ว่าหมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด

4) อ้างอิงถึงผู้เขียนคนเดียวกันในย่อหน้าเดียวกัน การอ้างครั้งต่อมาไม่จำเป็นต้องระบุปีที่พิมพ์เผยแพร่ เช่น

วิจารณ์ พานิช (2548) กล่าวถึง การจัดการความรู้ ว่าหมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กร

สามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด นอกจากนี้ วิจารณ์ พานิช ได้แบ่งความรู้ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม 2) ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

2. กรณีผู้แต่งสองคน

Walker and Smith (2000) compared reaction times...

3. กรณีผู้แต่งสามคนหรือมากกว่า

Wasserstein et al. (1994) studied conditions...

4. กรณีที่ผู้แต่งคนเดียวกัน มีงานหลายชิ้น

Recent surveys (Smith, 2007, 2009)....

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550, 2555) ได้รายงานสถิติการอ่านหนังสือ

5. กรณีที่ผู้แต่งคนเดียวกัน มีผลงานมากกว่า 1 ผลงานในปีพิมพ์เดียวกัน

ให้ใส่ a, b, c สำหรับผลงานภาษาอังกฤษ หรือ ก ข ค สำหรับผลงานภาษาไทย
บรรณานุกรมท้ายเล่ม:

Jensen, D. (2009a). *A work to be admired*. Smith Publishing.

Jensen, D. (2009b). *Yet more works to be admired*. Smith Publishing.

อ้างอิงเนื้อหาจะเขียนดังนี้

According to a Harvard study (Jensen, 2009a),... while a similar study (Jensen, 2009b) suggests...

6. กรณีที่ผู้แต่งมีนามสกุลเดียวกัน

ใส่ชื่อต้นเพื่อให้เห็นความแตกต่าง โดยย่อชื่อต้น ตามด้วยสกุลของผู้แต่ง

J. Diaz and Martin (1997) and A. Diaz (2010) noted...

D. Emerson (2009) and K. Emerson (1987) reported...

หรือ

The field of social work covers many areas (D. Emerson, 2009; K. Emerson, 1987)

7. กรณีมีการอ้างอิงผู้แต่งหลายคนพร้อม ๆ กัน

ให้เรียงตามลำดับอักษร ก – ฮ หรือ A-Z และใช้เครื่องหมายอัฒภาค (Semicolon) ; คั่นในแต่ละรายการผลงาน

Several surveys (Brown, 1990; Griggs, 1998; Pepper, 1999)....

8. กรณีไม่ปรากฏข้อมูลผู้แต่ง

ใช้ชื่อหนังสือหรือชื่อเอกสาร รวมทั้งชื่อเอกสารจากเว็บไซต์ ในตำแหน่งผู้แต่ง ตามด้วยข้อมูลปีพิมพ์ และเลขหน้าที่อ้างอิง ชื่อหนังสือ ชื่อเอกสารจากเว็บไซต์ ใช้ตัวเอียง สำหรับชื่อบทความ ชื่อบท คร่อมกับเครื่องหมาย คำพูด (quotation) “ ”

“Survey of asian men” (2008).... หรือ (“Survey of asian men”, 2008)

...a recent study (*Hispanic and Female*, 2004)....

9. กรณีอ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในเอกสารอื่น

ให้อ้างข้อมูลหนังสือต้นฉบับซึ่งไม่สามารถติดตามหาต้นแหล่งได้แล้ว ใช้คำว่า as cited in สำหรับ รายการภาษาอังกฤษ และคำว่า อ้างถึงใน สำหรับรายการภาษาไทย นำหน้าข้อมูลเอกสารลำดับรอง ทำรายการบรรณานุกรมเฉพาะเอกสารลำดับรอง

Allport’s diary (as cited in Nicholson, 2003)...

โอลิเวอร์ ได้นิยาม “ความพึงพอใจของผู้บริโภค” (Oliver, 1980 อ้างถึงใน

จิตตินันท์ นันทไพบุลย์, 2551, น. 65)

2.2.3 การถอดความและการคัดลอกข้อความ (Paraphrasing and Quoting)

2.2.3.1 การถอดความ (Paraphrasing)

เป็นการกล่าวถึงงานของผู้อื่นที่นำมาใช้ในงานเขียนของตนเองโดยการถอดความ สรุปใจความย่อความ แปลความหมาย นำมาเรียบเรียงขึ้นใหม่โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง เพื่อให้เหมาะกับบริบทของงานเขียน โดยยังคงแนวความคิดเดิมของเจ้าของผลงาน การอ้างอิงในข้อความจากการถอดความไม่จำเป็นต้องระบุเลขหน้า โดยระบุข้อมูลอ้างอิงประกอบด้วย ชื่อผู้แต่ง และปีพิมพ์ ภายในเครื่องหมายวงเล็บ () ใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่นแต่ละรายการข้อมูล อย่างไรก็ตามหากข้อความที่นำมาถอดความนั้นปรากฏในหนังสือซึ่งมีความยาวของเนื้อหา มาก หรือเป็นการถอดความจากข้อความที่สลับซับซ้อน ผู้เขียนอาจ

พิจารณาระบุข้อมูลเลขหน้าที่ปรากฏข้อความดังกล่าว เพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามอ่านจากแหล่งข้อมูลต้นฉบับได้

2.2.3.2 การคัดลอกข้อความ (Quoting)

1. การคัดลอกข้อความมาอ้างอิงกรณีความยาวน้อยกว่า 40 คำ หรือประมาณ 3 บรรทัด ให้ใส่ข้อความที่ยกมาใส่ไว้ในเครื่องหมายอัญประกาศ (quotation) “.....” ตามด้วยข้อมูลอ้างอิงในเครื่องหมายวงเล็บ และระบุข้อมูลเลขหน้าที่ปรากฏข้อความ

1) การอ้างอิงแบบเน้นผู้แต่ง

การอ้างอิงแบบเน้นผู้แต่งประกอบไปด้วยข้อมูลผู้แต่งและปีพิมพ์ในประโยค โดยปีพิมพ์อาจอยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ () หรือเป็นส่วนหนึ่งของประโยคบอกเล่า ตามด้วยข้อความที่คัดลอกอยู่ในเครื่องหมายอัญประกาศ และตามด้วยข้อมูลเลขหน้าที่ปรากฏในเครื่องหมายวงเล็บ () กรณีเป็นภาษาอังกฤษตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) หรือเครื่องหมายอื่นใด หลังเครื่องหมายวงเล็บปิดที่เป็นข้อมูลเลขหน้า

2) การอ้างอิงแบบเน้นเนื้อหา

การอ้างอิงแบบเน้นเนื้อหาหรือท้ายข้อความ ให้นำข้อความที่คัดลอกมาใส่ไว้ในเครื่องหมายอัญประกาศ เว้น 1 ระยะ ตามด้วยข้อมูลอ้างอิงในเครื่องหมายวงเล็บ () ประกอบด้วย ชื่อผู้แต่ง ปีพิมพ์ เลขหน้า ใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) รายการข้อมูลแต่ละประเภท กรณีเป็นภาษาอังกฤษตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) หรือเครื่องหมายอื่นใด หลังเครื่องหมายวงเล็บปิดที่เป็นข้อมูลเลขหน้า

“ความเชี่ยวชาญในกิจกรรมการบริหารงานบุคคล และการเป็นที่พึ่งพาของพนักงาน มากกว่าการเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจและการเป็นผู้บริหารการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร” (วิระวัฒน์ ปันนิตามัย, 2553, น. 43)

“The most common formal definition of an organization is a collection of people engaged in specialized and interdependent activities to accomplish a goal or mission” (Gortner, 1997, p. 2).

2. การคัดลอกข้อความมาอ้างอิงกรณีความยาวเกิน 40 คำ หรือเกิน 3 บรรทัด ให้พิมพ์ข้อความในรูปแบบบล็อก ไม่ใช้เครื่องหมายอัญประกาศ (quotation) ข้อความที่ยกมาอ้างอิงพิมพ์ขึ้นบรรทัดใหม่ ห่างจากขอบซ้ายมือประมาณครึ่งนิ้ว (ตำแหน่งเดียวกับการขึ้นย่อหน้าใหม่) หากมีข้อมูลมากกว่า 1 ย่อหน้า ให้ย่อหน้าจากเดิมเข้าไปอีกเฉพาะเฉพาะบรรทัดแรก กรณีเป็นภาษาอังกฤษเมื่อจบข้อความให้ลงเครื่องหมายมหัพภาค (.) และตามด้วยข้อมูลอ้างอิงในเครื่องหมายวงเล็บ หากข้อความที่คัดลอกมาไม่จบใน 1 ย่อหน้าให้พิมพ์เยื้องเข้าไปเว้นระยะ 3 ตัวอักษร

นโยบายคลัสเตอร์ ถือเป็นนโยบายที่สำคัญ ในการนำมาใช้พัฒนา SMEs ในหลาย ๆ ประเทศในโลกได้ประยุกต์ใช้วิธีการคลัสเตอร์ มาเป็นเครื่องมือพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน โดยบทบาทของคลัสเตอร์ธุรกิจได้รับความสนใจจากผู้วางนโยบาย นักวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่พัฒนาแล้ว

ผลจากการนำวิธีการคลัสเตอร์มาเป็นเครื่องมือพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน พบว่า ความสำเร็จของกลุ่มธุรกิจ SMEs มาจากการพึ่งพาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ถูกทำให้ดีขึ้นโดยความร่วมมือกัน และสร้างนวัตกรรมร่วมกันตามแนวคิดของคลัสเตอร์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการวิเคราะห์ธุรกิจที่เคยอยู่กันอย่างอิสระไม่สนใจกันไป เป็นการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันร่วมกัน (บุญอนันต์ พินัยทรัพย์, 2556, น. 159)

There are many groups of people that do not agree with openly people of diverse sexual identity, because they fear that if there are more people of diverse sexual identity, they will bring about more problems in society.

Thai people think that people of diverse sexual identity are abnormal, according to Thai customs and beliefs, and so they presume that people of diverse sexual identity have chosen the wrong way to live. (Sothanasathien & Thupkaew, 2006, p. 125)

2.2.4 การอ้างอิงภาพ ตาราง

ใช้คำว่า ที่มา แทนการใช้เครื่องหมายวงเล็บเพื่อระบุแหล่งข้อมูลอ้างอิงของภาพ หรือ ตาราง และให้ทำรายการบรรณานุกรมเช่น เดียวกับการอ้างอิงเนื้อหาอื่น ๆ ดังตัวอย่าง

ภาพประกอบ 2 โมเดล 3i

ที่มา: Kotler et al., 2010, p. 36

ตาราง 15 ระดับการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดของกลุ่มห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ

กลยุทธ์ทางการตลาด	ค่าสถิติ (n=139)		ระดับ
	\bar{x}	S.D.	
ด้านทรัพยากรสารสนเทศและบริการ	3.80	0.72	มาก
ด้านสถานที่ให้บริการและช่องทางการบริการ	3.59	0.93	มาก
ด้านราคาและคุณค่าการบริการ	3.24	0.79	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริมการใช้บริการ	3.64	0.75	มาก
ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ	3.45	0.81	ปานกลาง
ด้านหลักฐานทางกายภาพ	3.94	0.76	มาก
ด้านกระบวนการ	4.06	0.73	มาก

ที่มา: สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และเพชรรัตน์ มีสมบัติบุรินทร์, 2550

2.2.4 ตารางสรุปวิธีการอ้างอิงในเนื้อหา

ผู้แต่ง	การอ้างอิงแบบเน้นผู้แต่ง (หน้าข้อความ)	การอ้างอิงแบบเน้นเนื้อหา (ท้ายข้อความ)
ผู้แต่ง 1 คน	Jacobs (2003) นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542)	(Jacobs, 2003) (นางลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)
ผู้แต่ง 2 คน	Jacobs and Carrol (2007) นางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ตีรกานันท์ (2545)	(Jacobs & Carrol, 2007) (นางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ตีรกานันท์, 2545)
ผู้แต่ง 3 คน หรือมากกว่า 3 คน	Brindley et al. (2006) สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และคณะ (2549)	(Brindley et al., 2006) (สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และคณะ, 2549)
สถาบัน/ หน่วยงาน นิติบุคคล	Thailand, Office of the National Education Commission (2009) กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2553) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2557)	(Thailand, Office of the National Education Commission, 2009) (กระทรวงสาธารณสุข, กรมอนามัย, 2553) (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2557)

2.3 ตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหาของสื่อแต่ละประเภท

1. หนังสือทั่วไป

1) หนังสือที่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

เน้นที่ผู้แต่ง

ภราดร จินดาวงศ์ (2549) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการความรู้เกิดขึ้นจะมี 4 เรื่องหลัก ๆ คือ

ปัจจัยที่ 1 บุคลากรในองค์กร

ปัจจัยที่ 2 การจัดการในองค์กร

ปัจจัยที่ 3 บุคลากรพื้นฐานทางกายภาพและเทคโนโลยี

ปัจจัยที่ 4 ข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ

เน้นที่เนื้อหา

ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการความรู้เกิดขึ้นจะมี 4 เรื่องหลัก ๆ (ภราดร จินดาวงศ์, 2549) คือ

ปัจจัยที่ 1 บุคลากรในองค์กร

ปัจจัยที่ 2 การจัดการในองค์กร

ปัจจัยที่ 3 บุคลากรพื้นฐานทางกายภาพและเทคโนโลยี

ปัจจัยที่ 4 ข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ

2) หนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

เน้นที่ผู้แต่ง

จากหนังสือเรื่อง *เป้าหมายของระบบสารสนเทศและการพัฒนาสารสนเทศ* (2548, น. 10) กล่าวว่า “ปัจจุบันระบบสารสนเทศมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานรัฐบาลหรือเอกชนโดยอาศัยกระบวนการข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ กระบวนการที่ทำให้เกิดสารสนเทศนี้เรียกว่า การประมวลผล”

เน้นที่เนื้อหา

“ระบบสารสนเทศมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานรัฐบาลหรือเอกชนโดยอาศัยกระบวนการข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ กระบวนการที่ทำให้เกิดสารสนเทศนี้เรียกว่า การประมวลผล” (*เป้าหมายของระบบสารสนเทศและการพัฒนาสารสนเทศ*, 2548, น. 10)

3) การอ้างถึงเอกสารที่ถูกอ้างอิงอยู่ในเอกสารอื่น

กรณีที่ต้องการอ้างถึงเอกสารที่ได้อ้างไว้ในเอกสารอื่น หากไม่สามารถหาต้นฉบับของเอกสารที่ได้อ้างถึงไปอ้าง ก็ยังสามารถอ้างอิงได้โดยให้ลงรายการชื่อผู้แต่งคนใดที่ถูกอ้างในเอกสาร และระบุคำว่า อ้างถึงใน สำหรับเอกสารภาษาไทย คำว่า as cited in สำหรับเอกสารภาษาอังกฤษ สำหรับบรรณานุกรมให้ลงชื่อผู้แต่งที่เอกสารที่เราอ่านจริง

วิจารณ์ พานิช (อ้างถึงใน ภราดร จินตวงศ์, 2549) ให้คำจำกัดความของ การจัดการความรู้ ว่า หมายถึง การยกระดับความรู้ขององค์กร เพื่อสร้างผลประโยชน์จากต้นทุนปัญญา . . .

หรือ

. . . ถ้าจะนิยาม “การจัดการความรู้” ว่าเป็นการยกระดับความรู้ขององค์กร เพื่อสร้างผลประโยชน์จากต้นทุนปัญญา (วิจารณ์ พานิช อ้างถึงใน ภราดร จินตวงศ์, 2549)

ในการเขียนรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมท้ายเล่ม เขียนบรรณานุกรมของเอกสารที่เราอ่านดังตัวอย่าง

ภราดร จินตวงศ์. (2549). *การจัดการความรู้*. ซีดับบลิว ซี พรินติ้ง.

4) การอ้างถึงเอกสารหลายชิ้นที่ให้ข้อมูลสอดคล้องกันหรือซ้ำกัน

กรณีที่ต้องการอ้างอิงเอกสารหลาย ๆ ชิ้น สำหรับข้อมูลเดียวกัน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากหลายกรณี เช่น นักวิจัยหลายคนอาจทำการศึกษาเรื่องเดียวกัน หรืออาจค้นพบผลวิจัยใกล้เคียงกันหรือสอดคล้องกันให้อ้างอิงโดยเรียงรายการตามลำดับอักษรของชื่อผู้แต่ง หรือ ชื่อผู้วิจัย ดังตัวอย่าง

ศศิพิมล ประพินพงศกร (2545) และ อุไร ไพรชูยัน (2544) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบริการนำส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ว่า ประกอบด้วย . . .

หรือ

องค์ประกอบของบริการนำส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (ศศิพิมล ประพินพงศกร, 2545; อุไร ไพรชูยัน, 2544) ประกอบด้วย . . .

Balassa (1978) Chow (1987) และ Michaely (1977) กล่าวว่า การส่งออกนอกจากจะมีผลต่อต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและทำให้ดุลการค้าดีขึ้นยังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอุตสาหกรรมในประเทศด้วย

หรือ

นอกจากการส่งออกจะมีผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและทำให้ดุลการค้าดีขึ้นยังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอุตสาหกรรมในประเทศด้วย (Balassa, 1978; Chow, 1987; Michaely, 1977)

2. เอกสารจากอินเทอร์เน็ต

1) เอกสารที่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

เน้นที่ผู้แต่ง

ธวัชชัย สุขลอย (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ปรากฏการณ์ “ภาวะโลกร้อน” ได้ก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่เป็นภัยกับมนุษย์หลายประการ เช่น น้ำท่วม ความแห้งแล้ง ลมพายุ อุณหภูมิที่สูงขึ้น ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นและรุกล้ำเข้ามาในแผ่นดิน

เน้นที่เนื้อหา

ปรากฏการณ์ “ภาวะโลกร้อน” ได้ก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่เป็นภัยกับมนุษย์หลายประการ เช่น น้ำท่วม ความแห้งแล้ง ลมพายุ อุณหภูมิที่สูงขึ้น ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น และรุกล้ำเข้ามาในแผ่นดิน (ธวัชชัย สุขลอย, ม.ป.ป.)

2) เอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

เน้นที่ผู้แต่ง

จากเอกสาร *ภาวะโลกร้อน มหันตภัยใกล้ตัว* (2550) ระบุสาเหตุของภาวะโลกร้อนไว้ว่า เกิดจากฝีมือของมนุษย์ จากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ฯลฯ เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้อุณหภูมิของบรรยากาศสูงขึ้น . . .

เน้นที่เนื้อหา

สาเหตุของภาวะโลกร้อน มีสาเหตุสำคัญเกิดจากฝีมือของมนุษย์ จากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ฯลฯ เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้อุณหภูมิของบรรยากาศสูงขึ้น (*ภาวะโลกร้อน มหันตภัยใกล้ตัว*, 2550)

ตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อตามผู้แต่งพร้อมบรรณานุกรม

ผู้แต่ง 1 คน

อ้างอิงในเนื้อหา

ยังพบว่ามีการศึกษาบทบาทและภาพลักษณ์ของสตรีครอบคลุมในแทบทุกสื่อ และแทบทุกปีที่อยู่ในขอบข่ายการรวบรวมงานศึกษาอีกด้วย (เอกธิดา เสริมทอง, 2553)

บรรณานุกรม

เอกธิดา เสริมทอง. (2553). *การสำรวจสถานภาพแห่งองค์ความรู้เรื่องสตรีกับสื่อมวลชนในประเทศไทย พ.ศ. 2536-2552*. คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

อ้างอิงในเนื้อหา

Star (2003) ได้นิยามความหมายของคำว่า sexual objectification ไว้ว่า เป็นการลดทอนให้ผู้หญิงเป็นสิ่งไร้ชีวิต

บรรณานุกรม

Star, L. (2003). Objectification. In L. Code (Ed.), *Encyclopedia of feminist theories* (p.367). Routledge.

อ้างอิงในเนื้อหา

นุสบาม ได้สร้างกรอบการตีความการปฏิบัติต่อบุคคลเสมือนบางสิ่งไว้ 7 ประการ (Nussbaum, 1995) ดังนี้ 1) การเป็นเครื่องมือ (instrumentality) 2) การขาดเอกลิทธิหรือการตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้อื่น (denial of autonomy) 3) การไร้ชีวิตชีวา (inertness) 4) ความไร้ประสิทธิภาพ (fungibility) 5) ความรุนแรง (violability) 6) การถูกแสดงความเป็นเจ้าของ (ownership) 7) การถูกปฏิเสธตัวตน (ไร้ตัวตน) (denial of subjectivity) นอกเหนือไปจากนั้น แลงตัน (Langton, 2009) ยังได้เพิ่มขอบเขตของคำจำกัดความเพื่อให้ครอบคลุมขึ้นมาอีก 3 ข้อ คือ 8) การลดทอนให้เป็นเพียงร่างกาย (reduction to body) 9) การลดทอนให้เป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏ (ปรากฏการณ์) (reduction to appearance) 10) ความไร้สิทธิ์ไร้เสียง (silencing)

บรรณานุกรม

Langton, R. (2009). *Sexual solipsism: Philosophical essays on pornography and objectification*. Oxford University Press.

Nussbaum, M. C. (2000). *Sex and social justice*. Oxford University Press.

อ้างอิงในเนื้อหา

ผู้ให้บริการควรเป็นคนที่มีความน่าเชื่อถือ มีปิยวาจา มีคำพูดที่ไพเราะ มีบุคลิกยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายสะอาดเหมาะสม มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีศิลปะในการสื่อความหมาย ประสานสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานให้บรรลุผล มีการกระทำที่มุ่งเน้นเป้าหมายในภาพรวมขององค์กร ซึ่งสุทธิชัย ปัญญาโรจน์ (2554) ได้กล่าวว่าคุณสมบัติที่ดีของผู้ให้บริการในเบื้องต้นไว้

บรรณานุกรม

สุทธิชัย ปัญญาโรจน์. (2554, 29 สิงหาคม). *การบริการด้วยหัวใจ*.

<http://www.gotoknow.org/posts/425881>

ผู้แต่ง 2 คน

อ้างอิงในเนื้อหา

Temple และ Urga (1997) กล่าวว่า การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศใดประเทศหนึ่งพิจารณาได้จากพฤติกรรมนำเข้า

บรรณานุกรม

Temple, P., & Urga, G. (1997). *The competitiveness of UK manufacturing: Evidence from imports*. Oxford University Press.

อ้างอิงในเนื้อหา

จอห์น สจวร์ต มิลล์ (John Stuart Mill) กล่าวว่า “ไม่มีประวัติศาสตร์ใดยืนยันว่าผู้ชายแข็งแกร่งและฉลาดกว่าผู้หญิง” (Kourany et al., 1992, p. 16)

บรรณานุกรม

Kourany, J. A., Sterba, J. P., & Tong, R. (Eds.). *Feminist philosophy: Problem, theories, and applications*. Prentice Hall.

ผู้แต่งหน่วยงานนิติบุคคล

อ้างอิงในเนื้อหา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554) ได้ระบุบทบาทสำคัญของธุรกิจโรงแรมและภัตตาคารว่ากลุ่มธุรกิจโรงแรมและภัตตาคารมีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559*.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

2.3 เชิงอรรถ (Footnotes)

เชิงอรรถ เป็นข้อความที่อธิบายเพิ่มเติมไว้ที่ส่วนล่างของหน้า หรือเพื่อให้ทราบสถานะของลิขสิทธิ์ ซึ่ง จะปรากฏอยู่ส่วนท้ายของเรื่อง มีเส้นคั่นแบ่งจากเนื้อหา มีการแสดงเลขกำกับไว้ตรงส่วนท้ายของข้อความใน เนื้อเรื่อง และส่วนต้นของเชิงอรรถ หรืออาจใช้เครื่องหมายดอกจัน (*) แทนตัวเลข หากใช้เครื่องหมายดอกจัน ไม่ควรใช้เกินจำนวน 3 ดอกจันในแต่ละหน้า (***) เชิงอรรถมี 2 ประเภท (American Psychological Association, 2010, pp. 37-38; สุคนธ์ ศิริวงศ์วัฒน์, 2555) คือ เชิงอรรถเสริมความ (Content footnotes) และ เชิงอรรถระบุข้อมูลอนุญาตทางลิขสิทธิ์ (Copyright permission footnotes)

2.3.1 เชิงอรรถเสริมความ (Content footnotes)

ใช้ในกรณีที่ผู้เขียนต้องการอธิบายหรือขยายความของข้อมูลที่อยู่ในเนื้อหา ไม่ควรเป็นข้อมูลที่ ซ้ำซ้อน ควรเป็นข้อมูลที่ให้เนื้อหาเชิงเดียว อย่างไรก็ตามหากข้อความมีความยาวเกินไปและเป็นข้อความที่มี ความสำคัญ ควรใช้วิธีการนำข้อความไปแทรกในเนื้อหามากกว่าที่จะนำมาใส่ในเชิงอรรถ

ตัวอย่างเชิงอรรถเสริมความ

มีแนวคิดที่ว่าจิต (mind) มีองค์ประกอบอิสระต่าง ๆ รวมกันเป็นโครงสร้างแห่งจิต จิตเป็น โครงสร้างจากองค์ประกอบคล้ายสารประกอบทางเคมี ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกันนั้นเรียกว่า “จิตธาตุ” (Mental Elements)¹ นั่นคือความพยายามที่จะค้นให้พบว่า ...

¹ วิชาเคมี ว่าเมื่อแยกสารประกอบออกก็จะมีธาตุ (Element) อยู่ จิตนั้นเป็นคล้าย สารประกอบทางเคมี และถ้าแยกออกดู ก็พบว่าส่วนประกอบของจิตนั้นมีลักษณะเป็นหน่วย เล็กจนไม่อาจแยกต่อไปอีกได้ ส่วนเล็กนี้เรียกว่า “จิตธาตุ”

2.3.2 เชิงอรรถระบุข้อมูลอนุญาตทางลิขสิทธิ์ (Copyright permission footnotes)

เป็นการแจ้งแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาอ้างอิงจากหนังสืออื่น ซึ่งอาจเป็น มาตรฐานรายการทดสอบ ภาพประกอบและตาราง ที่นำมาพิมพ์ซ้ำหรือดัดแปลง ผู้เขียนต้องได้รับอนุญาตในการทำซ้ำหรือดัดแปลงจากเจ้าของลิขสิทธิ์เจ้าของลิขสิทธิ์

วารสาร (Journal) มีรูปแบบดังนี้

From [or The data in column 1 are from] “Title of Article,” by A. N. Author and C. O. Author, year, *Title of Journal*, Volume, p. xx. Copyright [year] by the Name of Copyright Holder. Reprinted [or adapted] with permission

จาก [หรือข้อมูลในคอลัมน์ 1 มาจาก] “ชื่อบทความ,” โดย ชื่อ-สกุลผู้แต่ง (ชาวต่างประเทศ ชื่อต้น และชื่อรองใช้อักษรย่อ), ปีพิมพ์, ชื่อวารสาร, เล่มที่, เลขหน้า. ลิขสิทธิ์ [ปีลิขสิทธิ์] โดย ชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์. พิมพ์ซ้ำ [หรือปรับปรุง] โดยได้รับอนุญาต.

หนังสือ (Book) มีรูปแบบดังนี้

From [or The data in column 1 are from] *Title of Book* (p. xxx), by A. N. Author and C. O. Author, year, Place of Publication: Publisher. Copyright [year] by the Name of Copyright Holder. Reprinted [or adapted] with permission

จาก [หรือข้อมูลในคอลัมน์ 1 มาจาก] ชื่อหนังสือ (น. หรือ p. หรือ pp. เลขหน้า), โดย ชื่อ-สกุลผู้แต่ง (ชาวต่างประเทศ ชื่อต้น และชื่อรองใช้อักษรย่อ), ปีพิมพ์, สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. ลิขสิทธิ์ [ปีลิขสิทธิ์] โดย ชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์. พิมพ์ซ้ำ [หรือปรับปรุง] โดยได้รับอนุญาต.

ตัวอย่างเชิงอรรถระบุข้อมูลอนุญาตทางลิขสิทธิ์

“*Trust in authority* was measured using four items drawn from models of motive-based trust (Tyler & Huo, 2002).²”

²From the chapters “Motive-Based Trust and Decision Acceptance” and “Societal Orientations: Legitimacy and Connections With Society” in *Trust in the Law: Encouraging Public Cooperation With the Police and Courts*, by Tom R. Tyler and Yuen J. Huo, 2002, New York: Russell Sage Foundation. Copyright 2002 by the Russell Sage Foundation, 112 East 64th Street, New York, NY 10021. Reprinted with permission

บทที่ 3

หลักเกณฑ์ทั่วไปของบรรณานุกรม

3.1 ชื่อผู้แต่ง

1) ไม่ลงคำนำหน้านาม ยศหรือตำแหน่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็น ตำแหน่งทางวิชาการ คำเรียกทางวิชาชีพ หรือยศของตำรวจ ทหาร

นายสรจักร ศิริบริรักษ์	ลงรายการเป็น	สรจักร ศิริบริรักษ์
พลตำรวจเอก ดร. พงศพัศ พงษ์เจริญ	ลงรายการเป็น	พงศพัศ พงษ์เจริญ
ศาสตราจารย์ นพ. วิจารณ์ พานิช	ลงรายการเป็น	วิจารณ์ พานิช
Earle Rice, Jr.	ลงรายการเป็น	Rice, E., Jr.
Sir Thomas Wyatt	ลงรายการเป็น	Wyatt, T., Sir.

2) ผู้แต่งเป็นชาวไทย ให้ลงชื่อก่อนแล้วตามด้วยนามสกุล ในกรณีที่เขียนเอกสารเป็นภาษาต่างประเทศ อาจใช้แนวทางเดียวกันกับผู้แต่งชาวต่างประเทศได้

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์
จงจิตต์ หลีกภัย

3) ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงชื่อสกุลตามด้วยตัวอักษรตัวย่อของชื่อต้นและชื่อกลาง(ถ้ามี) ใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) แบ่งชื่อสกุลและอักษรของชื่อต้น กับชื่อกลาง

ตัวอย่าง

William Henry McCarthy	ลงรายการเป็น	McCarthy, W. H.
Fannie E. Ratchford	ลงรายการเป็น	Ratchford, F. E.
Baack Donald	ลงรายการเป็น	Donald, B.
Jean-Baptiste Lamour	ลงรายการเป็น	Lamour, J.-B.
กรณีเป็นชาวไทยใช้นามสกุลขึ้นต้น เหมือนผู้แต่งชาวต่างประเทศได้		
Vicharn Panich	ลงรายการเป็น	Panich, V.

4) ผู้แต่งชาวไทย มีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ ให้พิมพ์ชื่อ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และฐานันดรศักดิ์ หรือบรรดาศักดิ์ ตัวอย่าง

เจ้าพระยาธรรมาศดิมมนตรี	ลงรายการเป็น	ธรรมาศดิมมนตรี, เจ้าพระยา
หลวงวิจิตรวาทการ	ลงรายการเป็น	วิจิตรวาทการ, หลวง
ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช	ลงรายการเป็น	คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว.

5) ผู้แต่งที่มีสมณศักดิ์ ลงชื่อสมณศักดิ์ และหากมีชื่อเดิมให้ใส่ไว้ในวงเล็บต่อจากชื่อ สมณศักดิ์
ตัวอย่าง

พระธรรมโกศาจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ)

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต)

พระราชวชิตรปฏิภาณ

6) ผู้แต่งที่ใช้นามแฝง ใส่ชื่อนามแฝงเป็นผู้แต่ง

ม. มธุกาโร

แก้วแก้ว

7) ผู้แต่ง 1 - 20 คน ลงชื่อผู้แต่งทุกคน ให้ใช้คำว่า และ นำหน้าชื่อผู้แต่งคนสุดท้าย สำหรับผู้แต่ง
ชาวต่างชาติใช้ เครื่องหมาย & ก่อนชื่อผู้แต่งคนสุดท้าย

ตัวอย่าง

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, และสุชาติ สวัสดิ์ศรี

สุทัศน์ีย์ บุญคง, วิมล พาณิชยการ, และอรุณี จันทรสนิท

Fukutake, T., & Morioka, K.

Hanson, H., Borlaug, N. E., & Anderson, R. G.

8) ผู้แต่ง มากกว่า 21 คน ลงชื่อผู้แต่งคนที่ 1-19 ตามด้วยเครื่องหมาย , ... และผู้แต่งคนสุดท้าย

ตัวอย่าง

Nath, A. P., Ritchie, S. C., Grinberg, N. F., Tang, H. H., Huang, Q. Q.,

Teo, S. M., Ahola-Olli, A. V., Wurtz, P., Havulinna, A. S.,

Santalahti, K., Pitkanen, N., Lehtimaki, T., Kahonen, M.,

Lyytikainen, L. P., Raitoharju, E., Seppala, I., Sarin, A. P.,

Ripatti, S., Palotie, A., . . . Inouye, M.

9) ถ้าผู้แต่งเป็นสถาบัน ควรคำนึงถึงแนวทางดังต่อไปนี้ด้วย คือต้องพยายามให้ผู้อ่านไม่สับสนระหว่าง
สถาบันที่อ้างถึงนั้น กับสถาบันอื่น ๆ ทั้งนี้ถ้าเป็นหน่วยงานรัฐบาล อย่างน้อยต้องอ้างถึงระดับกรมหรือ
เทียบเท่าและเขียนอ้างระดับสูงมาก่อน เช่น กรม กระทรวง ฯลฯ หน่วยงานนิติบุคคลของประเทศไทยที่มีการ
ลงข้อมูลหน่วยงานใหญ่และหน่วยงานย่อย ให้คั่นด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) และเว้น 1 ตัวอักษร ตามด้วย
หน่วยงานย่อย หากเป็นหน่วยงานนิติบุคคลในต่างประเทศ ใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น ตามด้วยชื่อ
หน่วยงานย่อย

ตัวอย่าง

กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมประชาสัมพันธ์.

กระทรวงมหาดไทย, กรมพัฒนาชุมชน.

World Trade Organization, Human Resources Division.

10) ถ้าเป็นหนังสือที่มีบรรณาธิการ และผู้อ้างอิงมีการอ้างถึงหนังสือทั้งเล่ม ให้เขียนชื่อบรรณาธิการแทนผู้แต่งและใส่คำว่า บก. สำหรับเอกสารภาษาไทย และคำว่า Ed. หรือ Eds. แล้วแต่กรณีสำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ

ตัวอย่าง

กิตติ ภัคดีวัฒนกุล (บก.)

ไพโรจน์ คะเชนทร์, และองอาจ จิระอร (บก.)

Forbes, S. M., (Ed.)

Gibbs, J. T., & Huang, L. N. (Eds.)

11) ถ้าหนังสือมีผู้แต่งเพียง 1 คน และมีบรรณาธิการด้วย ให้ใส่ข้อมูลบรรณาธิการในเครื่องหมายวงเล็บต่อจากชื่อเรื่อง

ตัวอย่าง

สฤณี อาชวานันทกุล. (2551). *วิชาสุดท้าย: ที่มหาวิทยาลัยไม่ได้สอน* (กิตติ

พงศ์สนธิสัมพันธ์, บก.).

12) ผู้แต่งคนเดียวกัน ชื่อเรื่องต่างกัน พิมพ์ในปีเดียวกัน ใช้อักษร ก ข ค ง ตามหลังปีพิมพ์ สำหรับเอกสารภาษาไทย และ a b c d ตามหลังปีพิมพ์สำหรับภาษาต่างประเทศ การจัดเรียงในบรรณานุกรม เรียงตามลำดับชื่อเรื่องของเอกสารปีเดียวกันของผู้แต่งนั้น

ตัวอย่าง

มงคล คำมูล. (2520ก) Sabin, W. A. (2001a)

มงคล คำมูล. (2520ข) Sabin, W. A. (2001b)

13) ถ้าไม่มีชื่อผู้แต่ง ให้พิมพ์ชื่อเรื่องด้วยตัวเอียง ชื่อบทความด้วยตัวปกติ ในตำแหน่งของผู้แต่ง และตามด้วยปีพิมพ์

มนต์ขลังแห่งสปา. (2545)

Human diversity in action. (2002)

3.2 ปีพิมพ์

1) ระบุปีที่พิมพ์นั้นในเครื่องหมายวงเล็บ () ตามด้วยเครื่องหมาย มหัพภาค (. Period) เช่น (2553).

(2006).

2) งานที่อยู่ระหว่างการจัดพิมพ์เผยแพร่ให้ใช้คำว่า (กำลังจัดพิมพ์) หรือ (in press) แล้วแต่ภาษาของงานนั้น ๆ ดังนี้

(กำลังจัดพิมพ์)

(in press)

3) ถ้าไม่ปรากฏปีพิมพ์ให้ระบุ ม.ป.ป. สำหรับหนังสือภาษาไทย สำหรับหนังสือภาษาอังกฤษ n.d.

ให้ใส่ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () ดังนี้

(ม.ป.ป.)

(n.d.)

4) ให้เขียนปีพิมพ์ต่อจากชื่อผู้แต่งหรือบรรณาธิการ

5) รูปแบบปีพิมพ์ อาจมีข้อมูล เดือน วันที่ เพิ่มเติมตามลักษณะประเภทของเอกสาร เช่น

(1993, June) สำหรับ วารสาร รายงานการประชุม จดหมายข่าว และหนังสือพิมพ์

(1994, September 28) สำหรับ หนังสือพิมพ์รายวัน

(2519, 12 มกราคม) สำหรับ หนังสือพิมพ์รายวัน

3.3 ชื่อหนังสือ ชื่อวารสาร ชื่อวิทยานิพนธ์ ชื่อเอกสารจากเว็บไซต์

1. ชื่อหนังสือ

1) พิมพ์ด้วยตัวเอน ตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (. Period)

2) ชื่อหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศให้พิมพ์ตัวใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องรอง (ถ้ามี) ซึ่งมักพิมพ์ตามหลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (: colons) ให้พิมพ์อักษรตัวแรกของชื่อเรื่องเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ ตัวอย่าง

ดอกไม้ประดิษฐ์.

การศึกษาการให้บริการของสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีสำนักงานเขตจตุจักร

Computer algorithm: Introduction to design and analysis.

Business: An integrative approach.

2. ชื่อวารสาร

1) ใช้ตามที่ปรากฏในหน้าปกในของวารสาร พิมพ์ด้วยตัวเอน ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (, Comma)

2) เขียนชื่อเต็มโดยใช้ตัวใหญ่ตัวแรกทุกตัว

ตัวอย่าง

Social Justice Research,

Canadian Journal of Behavioural Science,

จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์,

3. ชื่อบทความ

พิมพ์ด้วยตัวธรรมดา ชื่อเรื่องรอง (ถ้ามี) ซึ่งมักพิมพ์ตามหลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (: colons) ให้

พิมพ์อักษรตัวแรกของชื่อเรื่องเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ และตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (. Period)

ตัวอย่าง

การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวในภาคการท่องเที่ยว.

Digital libraries: Comparison of 10 software.

4. ชื่อวิทยานิพนธ์

พิมพ์ด้วยตัวเอน ชื่อเรื่องรอง (ถ้ามี) ซึ่งมักพิมพ์ตามหลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (: colons) ให้พิมพ์อักษรตัวแรกของชื่อเรื่องเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ ตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (. Period)

ตัวอย่าง

การศึกษาลงงานวิจัยทางการศึกษาด้านการเรียนการสอน สื่อ และเทคโนโลยีทางการศึกษานอกโรงเรียน.

A proposed model of electronic document delivery services for university libraries in Thailand.

5. ชื่อเอกสารจากเว็บไซต์

พิมพ์ด้วยตัวเอนตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (. Period)

ตัวอย่าง

สร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้วยการตลาดเพื่อสังคม.

Marketing library and information services: International perspectives.

3.4 พิมพ์ครั้งที่ (ใช้กับหนังสือเท่านั้น)

1) ให้ลงตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่สอง เป็นต้นไป พิมพ์ครั้งแรกไม่ต้องลงรายการ

2) ลงข้อมูลใส่ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บต่อจากชื่อหนังสือไม่ว่าชื่อหนังสือนั้นจะอยู่ในตำแหน่งใด

ตัวอย่าง

(พิมพ์ครั้งที่ 3)

(3rd ed.)

Accounting: A business perspective (7th ed.)

สนธิ เตชานันท์. (2543). *พื้นฐานรัฐศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2).

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

3.5 ชื่อชุดหนังสือและลำดับที่ (ใช้กับหนังสือเท่านั้น)

กรณีมีการพิมพ์หลายครั้ง หรือเป็นชุด หรือมีลำดับที่ ให้ลงข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการสืบค้น และตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

ตัวอย่าง

วลัยพร เหมะรัชตะ. (2531). *หลักการทาสาระสังเขป*. หนังสือชุดอ้างอิง อันดับ 7.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Simon, R.C. (1966). *Boo! : Culture, experience and the startle reflex*.

Series in affective science. Oxford University Press.

3.6 สำนักพิมพ์ (ใช้กับหนังสือเท่านั้น)

- 1) ถ้าในเอกสารนั้น มีชื่อสำนักพิมพ์อยู่ในเมืองมากกว่า 1 เมือง ให้เลือกเมืองแรก)
- 2) พิมพ์เฉพาะชื่อสำนักพิมพ์ ส่วนคำระบุสถานะของสำนักพิมพ์ เช่น ห.จ.ก., บริษัท, Publishers, Co.,Co.Ltd. หรือ Inc. ให้ตัดออก สำนักพิมพ์ที่เป็นของสมาคม มหาวิทยาลัย ให้ระบุชื่อเต็ม เช่น สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, University of Tokyo Press เป็นต้น

สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช	ลงรายการเป็น	ไทยวัฒนาพานิช
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์	ลงรายการเป็น	โอเดียนสโตร์
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ลงรายการเป็น	สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์	ลงรายการเป็น	โรงพิมพ์ชวนพิมพ์
บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น	ลงรายการเป็น	ซีเอ็ดดูเคชั่น
Prentice Hall, Inc	ลงรายการเป็น	Prentice Hall

- 3) ถ้าไม่ปรากฏสำนักพิมพ์หรือผู้จัดพิมพ์ (No publisher) ให้ระบุ ม.ป.พ. สำหรับหนังสือภาษาไทย หรือ N.p. สำหรับหนังสือภาษาอังกฤษ

- 4) ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์ที่เป็นหน่วยงานนิติบุคคล ใช้เป็นข้อมูลแทนสำนักพิมพ์ได้ โดยลงชื่อหน่วยงานระดับย่อยก่อน ตามด้วยหน่วยงานระดับใหญ่กว่า เช่น คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

บุ๊กแบงค์

ไทยวัฒนาพานิช

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์จันศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา

วนา

ม.ป.พ.

N.p.

John Wiley & Sons

Prentice Hall

Clark, N. J. (2009). *Tall tales from the american west*. Jubilee Press.

3.7 ปีที่/เล่มที่ (volume) ฉบับที่ (number/issues)

- ไม่ต้องระบุ คำว่า ปีที่ (Vol.) นำหน้าตัวเลข ให้ใช้เลขอารบิก (1,2,3,...)
- วารสารที่มีทั้งปี/เล่มที่ (volume) และฉบับที่ (number, Issue) ให้ระบุข้อมูลทั้งปีที่และฉบับที่ โดยใส่ข้อมูลฉบับที่ในเครื่องหมายวงเล็บ () ข้อมูลปีที่พิมพ์ด้วยตัวเอน ข้อมูลฉบับที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรปกติ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

ตัวอย่าง

Computers in Human Behavior, 29(6),

38(2),

- ถ้าวารสารไม่ได้ระบุปีที่ (Vol.) ให้ระบุเดือนหรือ ฤดูกาล ในส่วนข้อมูลปีที่พิมพ์หลังข้อมูลผู้แต่ง การระบุ วัน เดือน ภายในเครื่องหมายวงเล็บ () หลังข้อมูลผู้แต่ง

ตัวอย่าง

(2001, May 5)

(2010, Winter)

(2546, 5 พฤษภาคม)

Mellers, B. A. (2000, July)

3.8 เลขหน้าของบทความ

ระบุเลขหน้าของบทความตั้งแต่หน้าเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดบทความ ถ้าบทความพิมพ์ต่อในหน้าอื่นของวารสารฉบับเดียวกัน ระบุเลขหน้าที่ปรากฏทั้งหมดโดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น

Decision Support Systems, 55(4), 948-956.

Review of Asian and Pacific Studies, 29, 43-63.

มติชน, 36(12851), 6-7.

Bangkok Post, 7.

3.9 ระดับของวิทยานิพนธ์

ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ปริญญาโท (Master's thesis) สำหรับวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก (Doctoral dissertation) สำหรับวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี (Undergraduate's thesis) สำหรับวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี การลงข้อมูล

อ้างอิงของวิทยานิพนธ์แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) วิทยานิพนธ์ที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ (Unpublished) และ 2) วิทยานิพนธ์ที่มีการเผยแพร่ (Published) สำหรับวิทยานิพนธ์ที่ไม่ได้ตีพิมพ์เป็นวิทยานิพนธ์ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ โดยวิทยานิพนธ์ ภาษาไทย จะต้องระบุคำว่า ไม่ได้ตีพิมพ์ และ วิทยานิพนธ์ต่างประเทศ ใช้คำว่า Unpublished ลงข้อมูลใส่ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บเหลี่ยม [] ต่อจากชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

กรณีสำหรับวิทยานิพนธ์แบบสิ่งพิมพ์หรือไม่ได้ตีพิมพ์

[Unpublished master’s thesis]. Massachusetts Institute of Technology.

[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับตีพิมพ์ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรณีมีบริการในฐานข้อมูล

[Doctoral dissertation, University of Glasgow]. Proquest Dissertations and Theses Global.

[วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกฉบับตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. <http://tdc.thailis.or.th>

3.10 ประเภทของสื่อ

- ให้ระบุ (ประเภทของสื่อ) อยู่ในวงเล็บเหลี่ยม [] ต่อท้ายชื่อเรื่องของเอกสารโดยไม่มีเครื่องหมายค้น
ดังนี้

ภาพ	Image
แผ่นพับ	Brochure
ภาพยนตร์	Film
วีดิทัศน์	Videotape
ซีดี	CD
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	Computer software
แฟ้มข้อมูล	Data file
แฟ้มวีดิทัศน์	Video file
ออดิโอ พอดคาสต์	Audio podcast

3.11 ที่ตั้ง และ วันที่สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1) DOI (Digital Object Identifier)

ใช้ข้อมูล DOI ซึ่งจะปรากฏ DOI ในฐานข้อมูลออนไลน์

ตัวอย่าง

<https://doi.org/10.1108/JKM-08-2016-0339>

2) ที่ตั้งของข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (URL)

คัดลอก URL ที่ผู้อ่านสามารถเข้าไปอ่านได้โดยตรง เป็นไฟล์ข้อมูลถึงหน้าเอกสารโดยตรง

ตัวอย่าง

<http://www.chaipat.or.th/chaipat/content/porpeing/porpeing.html>

<http://www.youtube.com/watch?v=Xax5d4IKqrQ>

<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/bahcuojs/article/view/198218/138014>

3) ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีการปรับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงทำให้ที่ตั้งข้อมูลไม่คงที่ เช่น หนังสือพิมพ์ออนไลน์ หรือ เอกสารที่สืบค้นได้ มีข้อมูล URL ที่มีเครื่องหมายเกิดขึ้นเนื่องจากการประมวลการค้นของฐานข้อมูล ใช้ข้อมูล URL เฉพาะส่วนโดเมน (domain) หรือ หน้าหลัก (homepage)

ตัวอย่าง

<http://www.sufficiencyeconomy.org>

<http://www.grad.chula.ac.th>

4) วันที่สืบค้นของข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นเว็บไซต์ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง เช่น เว็บไซต์ส่วนบุคคล เว็บไซต์สถาบัน นอกเหนือจากเอกสารเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตประเภทวารสารออนไลน์ จะต้องระบุวันที่เข้าสืบค้น และ URL ของเอกสาร โดยใช้คำว่า **Retrieved** สำหรับเอกสารภาษาอังกฤษ และ คำว่า **สืบค้น** สำหรับเอกสารภาษาไทย ตามด้วยคำว่า from หรือ จาก พร้อมวันที่สืบค้น และ URL ที่เป็นที่ตั้งของเอกสาร หากเป็นเว็บไซต์ของฐานข้อมูลที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้ระบุข้อมูล URL ลำดับสุดท้ายของรายการ โดยไม่ต้องระบุวันที่สืบค้น

ตัวอย่าง

Retrieved March 12, 2007, from <http://newton.bhsu.edu/eps/LibAndJRST2005.pdf>

Retrieved May 20, 2020 from <http://www.library.manchester.ac.uk/ourservices/servicesweprovide/theses>

สืบค้น 24 มกราคม 2554, จาก <http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2005q2/article2005april15p11.htm>

3.12 การพิมพ์อักษรย่อและคำที่ใช้ในภาษาไทย

Edition	ภาษาอังกฤษ	ใช้	ed.
	ภาษาไทย	ใช้	พิมพ์ครั้งที่
Revised edition	ภาษาอังกฤษ	ใช้	Rev. ed.
	ภาษาไทย	ใช้	ฉบับปรับปรุง
Second edition	ภาษาอังกฤษ	ใช้	2 nd ed.
	ภาษาไทย	ใช้	พิมพ์ครั้งที่ 2
Editor (Editors)	ภาษาอังกฤษ	ใช้	Ed. หลายคนใช้ Eds.
	ภาษาไทย	ใช้	บก.
Translator (s)	ภาษาอังกฤษ	ใช้	Trans.

	ภาษาไทย	ใช้	ผู้แปล
No date	ภาษาอังกฤษ	ใช้	n.d.
	ภาษาไทย	ใช้	ม.ป.ป.
No publisher	ภาษาอังกฤษ	ใช้	N.p.
	ภาษาไทย	ใช้	ม.ป.พ.
Page (Pages)	ภาษาอังกฤษ	ใช้	p. เอกสารหน้าเดียว และ pp. เอกสารหลายหน้า
	ภาษาไทย	ใช้	น.
Volume (as in volume 3)	Vol. (เฉพาะเล่มที่)		
Volume (as in 4 vols.)	vols (ทั้งชุด)		
Number	No.		
Part	Pt.		
Technical Report	Tech. Rep.		
Supplement	Suppl.		

3.13 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในบรรณานุกรม

การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในบรรณานุกรม (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544, น. 44-45) มีหลักเกณฑ์พอสรุปได้ดังนี้

1. เครื่องหมายมหัพภาค (. period)

- ใช้เขียนย่อชื่อต้นหรือชื่อกลางของผู้แต่งชาวต่างประเทศ เช่น Cumming, T. G. หรือหลัง น. p. pp. ให้เว้นหลังเครื่องหมาย 1 ระยะ
- ไว้ท้ายคำย่อ เช่น n.d. หรือ ed. หรือ p.
- เมื่อจบแต่ละส่วนสำคัญของบรรณานุกรม เช่น ท้ายผู้แต่ง ท้ายปีพิมพ์ ท้ายชื่อเรื่อง ให้เว้นหลังเครื่องหมาย 1 ระยะ

2. เครื่องหมายจุลภาค (, comma)

- ใช้คั่นระหว่างชื่อสกุล และชื่อต้นของผู้แต่งชาวต่างประเทศ หรือคั่นระหว่างชื่อและบรรดาศักดิ์ของผู้แต่งชาวไทย ให้เว้นหลังเครื่องหมาย 1 ระยะ เช่น
Covey, S. R.
ทอฟเลอร์, อัลวิน
รมณีย์ฉัตร แก้วกิริยา, ม.ร.ว.
- ใช้คั่นระหว่างชื่อผู้แต่งเมื่อมีผู้แต่งมากกว่า 1 คน ให้เว้นหลังเครื่องหมาย 1 ระยะ เช่น
บุญฤกษ์ จากามระ, นกตล ไชยคำ, และลัดดาวัลย์ ผดุงทรัพย์

Terracciano, A., Abdel-Khalek, A. M., Adam N., Adamovova, L., & Ahn, C.

- ใช้คั่นระหว่างชื่อวารสารและปีที่ และหน้าของวารสาร ให้เว้นหลังเครื่องหมาย 1 ระยะ เช่น
Computers in Human Behavior, 29(6), 78-80.

3. เครื่องหมายมหัพภาคคู่ (: colon)

- ใช้คั่นระหว่างชื่อเรื่องหลักและชื่อเรื่องรอง ให้เว้นหลังเครื่องหมาย 1 ระยะ เช่น
Big data analytics for tourism: A case study from Ubon Rachathani

การเว้นระยะในการพิมพ์หลังเครื่องหมาย เป็นดังนี้

หลังเครื่องหมายจุลภาค (, comma) เว้น 1 ระยะ

หลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (: colon) เว้น 1 ระยะ

ตัวอย่าง

บุญฤกษ์ จากามระ, นกตล ไชยคำ, และลัดดาวัลย์ ผดุงทรัพย์. (2540).

เคมี (พิมพ์ครั้งที่ 10). อักษรเจริญทัศน์.

บทที่ 4

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง หมายถึง รายการทรัพยากรสารสนเทศทั้งหมดที่ผู้ทำรายงานได้ใช้ประกอบการค้นคว้าทำรายงาน ซึ่งจะต้องนำมาจัดเรียงตามลำดับอักษร และวันที่รายการต่าง ๆ ตามแบบแผนบรรณานุกรมที่ได้กำหนดไว้ ส่วนอ้างอิงเป็นส่วนที่ทำให้รายงานนั้นมีความน่าเชื่อถือ และยังแสดงถึงความมีจริยธรรมทางวิชาการด้วย

หนังสือ

4.1 หนังสือทั่วไป

ข้อมูลที่จำเป็นต้องมี จัดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ชื่อผู้แต่ง หมายถึง ผู้เขียน บรรณาธิการ ผู้รวบรวม หรือ สถาบันที่รับผิดชอบ

ปีที่พิมพ์

ชื่อหนังสือ (ตัวเอน)

พิมพ์ครั้งที่ (ตั้งแต่ครั้งที่ 2 ขึ้นไป)

สำนักพิมพ์

DOI หรือ URL (ถ้ามี)

รูปแบบ

Author, A. A., & Author, B. B. (Year). *Title of book* (2nd ed.).

Publisher. DOI or URL.

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). *ชื่อเรื่อง*. สำนักพิมพ์.

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). *ชื่อเรื่อง* (พิมพ์ครั้งที่). สำนักพิมพ์.

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). *ชื่อเรื่อง*. สำนักพิมพ์. <http://www.xxxx>

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). *ชื่อเรื่อง*. สำนักพิมพ์. <https://doi:xxxxxx>

ชื่อบรรณาธิการ (บก.). *ชื่อเรื่อง*. สำนักพิมพ์.

- บทในหนังสือหรือรายการในหนังสืออ้างอิง

ผู้แต่ง 1, และผู้แต่ง 2. (ปีพิมพ์). ชื่อตอนหรือรายการ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บก.), ชื่อเรื่อง (น. xx-xx).
สำนักพิมพ์.

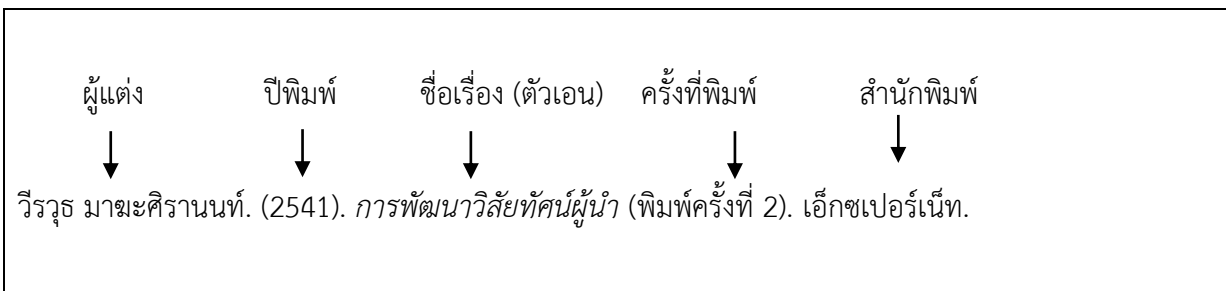
ผู้แต่ง 1, และผู้แต่ง 2. (ปีพิมพ์). ชื่อตอนหรือรายการ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บก.), ชื่อเรื่อง (น. xx-xx).
สำนักพิมพ์. <http://www.xxxx>

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อตอนหรือรายการ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บก.), ชื่อเรื่อง (น. xx-xx). สำนักพิมพ์.

Doi: xxxxxx

หากไม่มีเลขหน้าของบท

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อตอนหรือรายการ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บก.), ชื่อเรื่อง. สำนักพิมพ์.

1. หนังสือผู้แต่ง 1 คน

อ้างอิงในเนื้อหา (วีรจ ฆาณะศิริรานนท์, 2541, น. 35)

บรรณานุกรม วีรจ ฆาณะศิริรานนท์. (2541). *การพัฒนาวิสัยทัศน์ผู้นำ* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
เอ็กชเปอร์เน็ท.

อ้างอิงในเนื้อหา (Kidder, 1981, p. 47)

บรรณานุกรม Kidder, T. (1981). *The soul of a new machine*. Little, Brown &
Company.

2. หนังสือผู้แต่ง 2 คน

อ้างอิงในเนื้อหา (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี, 2519, น. 17)

บรรณานุกรม ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, และสุชาติ สวัสดิ์ศรี. (2519). *ประวัติศาสตร์และนัก
ประวัติศาสตร์ไทย*. ประพันธ์สาส์น.

อ้างอิงในเนื้อหา (Cumming & Worley, 2001)

บรรณานุกรม Cumming, T. G., & Worley, C. G. (2001). *Essential of organization
development and change*. Praeger.

3. หนังสือผู้แต่ง 3 - 20 คน

ใส่ชื่อผู้แต่งทุกคน

อ้างอิงในเนื้อหา (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2552, น. 17-20)

บรรณานุกรม สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชนิกุล ภิญโญภานูวัฒน์. (2552).

สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL (พิมพ์ครั้งที่ 2). เจริญดีมั่งคั่งการพิมพ์.

อ้างอิงในเนื้อหา (Hellirie et al., 2001, pp. 201-208)

บรรณานุกรม Hellirie, D., Slocumm, J. W., & Wooman, R. W. (2001). *Decision making in organizations* (9th ed.). South-Western College.

อ้างอิงในเนื้อหา (สุวรรณ เจริญเสาวภาคย์ และคณะ, 2548, น. 25-30).

บรรณานุกรม สุวรรณ เจริญเสาวภาคย์, สุธรรม มณีวัฒนา, ชัชชัย หล่อวิจิตร, จันทรีนา สงวนรุ่งวงศ์, กุลชуда เขียววานิช, และทิพย์สุภา กอบกู้. (2548). *การจัดการความรู้*. ก. พลพิมพ์.

4. หนังสือผู้แต่ง 21 คนขึ้นไป

ใส่ชื่อและสกุลของผู้แต่งคนที่ 1-19 ตามด้วยเครื่องหมาย , ... ก่อนชื่อคนสุดท้าย

อ้างอิงในเนื้อหา (Nath et al., 2019)

บรรณานุกรม Nath, A. P., Ritchie, S. C., Grinberg, N. F., Tang, H. H., Huang, Q. Q., Teo, S. M., Ahola-Olli, A. V., Wurtz, P., Havulinna, A. S., Santalahti, K., Pitkanen, N., Lehtimaki, T., Kahonen, M., Lyytikainen, L. P., Raitoharju, E., Seppala, I., Sarin, A. P., Ripatti, S., Palotie, A., . . . Inouye, M. (2019). *Multivariate analysis*. Academic Press.

5. หนังสือผู้แต่งที่เป็นราชสกุล และผู้แต่งที่มีนามบรรดาศักดิ์

อ้างอิงในเนื้อหา (วิจิตรวาทการ, หลวง, 2542, น. 45)

บรรณานุกรม วิจิตรวาทการ, หลวง. (2542). *มหัศจรรย์ทางจิต*. สร้างสรรค์บุ๊คส์.

อ้างอิงในเนื้อหา (คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว., 2543, น. 12-15)

บรรณานุกรม คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. (2543). *ถกเขมร*. ดอกหญ้า.

6. หนังสือผู้แต่งที่มีสมณศักดิ์

อ้างอิงในเนื้อหา (พระธรรมปิฎก (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2542, น. 16)

บรรณานุกรม พระธรรมปิฎก (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2542). *เริ่มวิวัฒน์ที่กลางวิกฤติ*. มูลนิธิพุทธธรรม.

อ้างอิงในเนื้อหา (พระราชวรมุนี (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2540, น. 34)

บรรณานุกรม พระราชวรมุนี (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2540). *ปรัชญากรีก: บ่อเกิดภูมิปัญญาตะวันตก* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ศยาม.

7. หนังสือผู้แต่งชาวต่างประเทศ

อ้างอิงในเนื้อหา (แนช และคณะ, 2518, บทที่ 7)

บรรณานุกรม แนช, เจ., วอลดอร์ฟ, ดี., และไรซ์, อาร์. อี. (2518). *มหาวิทยาลัยกับชุมชนเมือง*. แพรววิทยา.

อ้างอิงในเนื้อหา (Canavor et al., 2014, pp. 17-26)

บรรณานุกรม Canavor, N., Meiowitz, C., & Covey, S. R. (2014). *Learn good business writing and communication*. FT Press Delivers.

8. หนังสือผู้แต่งนิติบุคคล

อ้างอิงในเนื้อหา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะรัฐศาสตร์, แผนกวิชาการปกครอง, 2518, น. 12)

บรรณานุกรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะรัฐศาสตร์, แผนกวิชาการปกครอง. (2518).

รายงานสัมมนาเรื่องปัญหาของรัฐวิสาหกิจไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2).

แผนกวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อ้างอิงในเนื้อหา (Thailand, Office of the National Education Commission, 1977, chapter 4)

บรรณานุกรม Thailand, Office of the National Education Commission. (1977).

A research report on higher education system: A case study of Thailand. Office of the National Education Commission.

อ้างอิงในเนื้อหา (Ohio State University, College of Social Work, 1979, p. 33)

บรรณานุกรม Ohio State University, College of Social Work. (1979). *An assessment of social well-being in franklin county: A report*. Author.

9. หนังสือผู้แต่งที่เป็นบรรณาธิการ

อ้างอิงในเนื้อหา (ไพเราะ เลิศวิราม, 2550, น. 30)

บรรณานุกรม ไพเราะ เลิศวิราม (บก.). (2550). *เศรษฐกิจพอเพียง* [Sufficiency economy] (พิมพ์ครั้งที่ 2). Positioning Books.

อ้างอิงในเนื้อหา (Letheridge & Common, 1980, chapter 5)

บรรณานุกรม Letheridge, S. & Common, C. R., (Eds.). (1980). *Bilingual education: Teaching english as a second language*. Praeger.

10. หนังสือปรับปรุงการพิมพ์

อ้างอิงในเนื้อหา (บุญพฤกษ์ จากามระ และคณะ, 2540, น. 7-18)

บรรณานุกรม บุญพฤกษ์ จากามระ, นภดล ไชยคำ, และลัดดาวัลย์ ผดุงทรัพย์. (2540). *เคมี* (พิมพ์ครั้งที่ 10). อักษรเจริญทัศน์.

อ้างอิงในเนื้อหา (สนธิ เตชานันท์, 2543, น. 9)

บรรณานุกรม สนธิ เตชานันท์. (2543). *พื้นฐานรัฐศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อ้างอิงในเนื้อหา (Frank & Bernanke, 2007, pp. 34-40)

บรรณานุกรม Frank, R. H., & Bernanke, B. (2007). *Principles of macro-economics* (3rd ed.). McGraw-Hill/Irwin.

11. หนังสือแปล

อ้างอิงในเนื้อหา (ทอฟเลอร์, 2533, น. 17)

บรรณานุกรม ทอฟเลอร์, เอ. (2533). *คลื่นลูกที่สาม* [The third wave] (สุกัญญา ติระวานิช, ผู้แปล). Global Brain.

อ้างอิงในเนื้อหา (นอร์ตัน, 2544, น. 18-20)

บรรณานุกรม นอร์ตัน, พี. (2544). *คอมพิวเตอร์เบื้องต้น* (ณัฐรา ฉัตรสกุลพนิต, ผู้แปล). แม็คกรอ-ฮิล อินเทอร์เน็ตเนชันแนล เอ็นเตอร์ไพรซ์.

12. หนังสือแปลที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งในภาษาเดิม ใช้ชื่อผู้แปลในส่วนผู้แต่ง

อ้างอิงในเนื้อหา (รมณีย์ฉัตร แก้วกิริยา, ม.ร.ว., 2546, น. 10)

บรรณานุกรม รมณีย์ฉัตร แก้วกิริยา, ม.ร.ว., (ผู้แปล). (2546). *การตลาดสุนทรียศิลป์*.
เอ.อาร์. บีซิเนส เพรส.

13. หนังสือที่เป็นชุด

อ้างอิงในเนื้อหา (วลัยพร เหมะรัชตะ, 2531, น. 30)

บรรณานุกรม วลัยพร เหมะรัชตะ. (2531). *หลักการทําสาระสังเขป*. หนังสือชุดอ้างอิง,
อันดับที่ 7. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

14. หนังสือที่มีหลายเล่มจบและใช้ทุกเล่ม

อ้างอิงในเนื้อหา (Katz, 1974)

บรรณานุกรม Katz, W. A. (1974). *Introduction to reference work* (2 vols). McGraw-Hill.

15. หนังสือที่มีหลายเล่มจบและใช้เฉพาะบางเล่มหรือเฉพาะเล่ม

อ้างอิงในเนื้อหา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2524, น. 28)

บรรณานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน. (2524). *สารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*
(เล่ม 12). โรงพิมพ์ไพศาลศิลป์การพิมพ์.

16. บทความในหนังสือ

อ้างอิงในเนื้อหา (ชัยพร วิชชาวุธ, 2518, น.8)

บรรณานุกรม ชัยพร วิชชาวุธ. (2518). การสอนในระดับอุดมศึกษา. ใน *การสอนและการ
วัดผลการศึกษา* (น. 1-30). ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อ้างอิงในเนื้อหา (Brown & Dyer, 1972, pp. 50-52)

บรรณานุกรม Brown, R., & Dyer, A. F. (1972). Cell division in higher plants.
In F. C. Steward (Ed.), *Plant physiology: An advance treatise*
(pp. 49-90). Academic Press.

อ้างอิงในเนื้อหา (Labajo, 2003, p. 70)

บรรณานุกรม Labajo, J. (2003). Body and voice: The construction of gender in flamenco.
In T. Magrini (Ed.), *Music and gender: Perspectives from the
Mediterranean* (pp. 67-86). University of Chicago Press.

17. หนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

อ้างอิงในเนื้อหา (ดอกไม้ในวรรณคดี, 2523, น. 34)

บรรณานุกรม ดอกไม้ในวรรณคดี. (2523). สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

18. หนังสือออนไลน์

อ้างอิงในเนื้อหา (Hennessy & Patterson, 2019, pp. 70-75)

บรรณานุกรม Hennessy, J. L., & Patterson, D. A. (2019). *Computer architecture: A quantitative approach* (6th ed.). Morgan Kaufmann.

<https://link.gale.com/apps/pub/7ZIJ/GVRL?u=thpsu&sid=GVRL>

4.2 หนังสืออ้างอิงประเภทสารานุกรมและพจนานุกรม

19. หนังสืออ้างอิงเฉพาะเรื่องหรือบท

อ้างอิงในเนื้อหา (เจริญ อินทรเกษตร, 2516, น. 6912)

บรรณานุกรม เจริญ อินทรเกษตร. (2516). ฐานันดร. ใน *สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน* (เล่มที่ 11, น. 6912-6930). ราชบัณฑิตยสถาน.

อ้างอิงในเนื้อหา (Kaplan, 1975, pp. 241-242)

บรรณานุกรม Kaplan, L. (1975). Library cooperation in the United states. In *Encyclopedia of library and information science* (Vol.15, pp. 241-244). Marcel Dekker.

อ้างอิงในเนื้อหา (“Containerization”, 2008)

บรรณานุกรม Containerization. (2008). In *Encyclopedia britannica*. <http://search.eb.com>

อ้างอิงในเนื้อหา (Kania, 2007)

บรรณานุกรม Kania, A. (2007). Philosophy of music. In E.N. Zalta (Ed.), *The stanford encyclopedia of philosophy*. Retrieved December 20, 2008, from <http://plato.stanford.edu/entries/music/>

อ้างอิงในเนื้อหา (“Judo”, 2021)

บรรณานุกรม Judo. (2021, February 19). In *Wikipedia*.

<https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Judo&oldid=1007676710>

20. หนังสืออ้างอิงทั้งเล่ม

อ้างอิงในเนื้อหา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546, น. 359)

บรรณานุกรม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546). ราชบัณฑิตยสถาน.

4.3 วิทยานิพนธ์

21. วิทยานิพนธ์แบบตัวเล่มที่ไม่ได้ตีพิมพ์

อ้างอิงในเนื้อหา (นฤมล พงกษศิลป์, 2546)

บรรณานุกรม นฤมล พงกษศิลป์. (2546). *การประเมินคุณภาพบริการห้องสมุดในสำนักหอสมุดและศูนย์สารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อ้างอิงในเนื้อหา (เปรมจิต ทาบุรี, 2549)

บรรณานุกรม เปรมจิต ทาบุรี. (2549). *กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดร้อยเอ็ด* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อ้างอิงในเนื้อหา (Everest, 1975)

บรรณานุกรม Everest, G. C. (1975). *Managing corporate data resources: Objectives and a conceptual model of database management systems* [Unpublished doctoral dissertation]. University of Pennsylvania.

22. วิทยานิพนธ์ออนไลน์ที่มีบริการในฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์

อ้างอิงในเนื้อหา (Moss, 2008)

บรรณานุกรม Moss, L. (2008). *Prior learning assessment and recognition (PLAR) and the impact of globalization: A canadian case study* (UMI No. 304372369) [Doctoral dissertation, McGill University]. Proquest Dissertations and Theses database.

อ้างอิงในเนื้อหา (Young, 2007)

บรรณานุกรม Young, R. F. (2007). *Crossing boundaries in urban ecology: Pathways to sustainable cities* (UMI No. 327681) [Doctoral dissertation, Cornell University]. ProQuest Dissertations and Theses database.

23. วิทยานิพนธ์ออนไลน์จากฐานข้อมูลของสถาบันหรือองค์กร

อ้างอิงในเนื้อหา (ภมร ภู่ทอง, 2547)

บรรณานุกรม ภมร ภู่ทอง. (2547). *มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับเงินค่าบำรุงสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].

<http://tdc.thailis.or.th>

24. วิทยานิพนธ์ออนไลน์จากเว็บไซต์

อ้างอิงในเนื้อหา (Bruckman, 1997)

บรรณานุกรม Bruckman, A. (1997). *MOOSE crossing: Construction, community, and learning in a networked virtual world for kids* [Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology].

<http://www-static.cc.gatech.edu/~asb/thesis>

4.4 รายงานการวิจัย

25. รายงานการวิจัยจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

อ้างอิงในเนื้อหา (กนกกาญจน์ อนุแก่นทราย, 2553)

บรรณานุกรม กนกกาญจน์ อนุแก่นทราย. (2553). *การศึกษาแนวทางส่งเสริมการบูรณาการมิติหญิงชาย เพื่อการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง* (รายงานการวิจัย).

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

อ้างอิงในเนื้อหา (Suwanapirom, 2000)

บรรณานุกรม Suwanapirom, S. (2000). *Knowledge, skills and competencies needs for small business managers: A descriptive qualitative survey* (Research report). The Research in Supported by The Graduate School of Commerce, Burapha University.

4.5 เอกสารการประชุมวิชาการ

26. เอกสารการประชุมวิชาการ จัดพิมพ์เผยแพร่

อ้างอิงในเนื้อหา (สมาคมสถาบันอุดมศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ส.อ.อ.) ประเทศไทย, 2524)

บรรณานุกรม สมาคมสถาบันอุดมศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ส.อ.อ.) ประเทศไทย. (2524, กุมภาพันธ์). รายงานการประชุมทางวิชาการเรื่อง บทบาทของมหาวิทยาลัยกับการแก้ปัญหาความยากจน. การประชุมวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ส.อ.อ.) ประเทศไทย วันที่ 6-7 กุมภาพันธ์ 2524, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อ้างอิงในเนื้อหา (Armstrong et al., 2007, p. 165)

บรรณานุกรม Armstrong, D. B., Fogarty, G. J., & Dingsdag, D. (2007, December 5-7). Scales measuring characteristics of small business information systems. In M. Toleman, A. Cater-Steel, & D. Roberts (Eds.), *Proceedings of research, relevance and rigour: Coming of age: 18th Australasian Conference on Information Systems* (pp. 163-171). University of Southern Queensland. <http://aisel.aisnet.org/acis2007/57>

27. การประชุมวิชาการ

อ้างอิงในเนื้อหา (Taylor, 2006)

บรรณานุกรม Taylor, J. A. (2006, July 12-14). *Assessment: A tool for development and engagement in the first year of university study* [Paper presentation]. The Engaging Students: 9th Pacific Rim in Higher Education (FYHE) Conference, Griffith, Australia. http://www.fyhe.com.au/past_papers/2006/Papers/Taylor.pdf

อ้างอิงในเนื้อหา (อุไร ไพรสุยัน และสุพรรณษา บุญเกื้อ, 2563)

บรรณานุกรม อุไร ไพรสุยัน, และสุพรรณษา บุญเกื้อ. (2563, 8-9 มกราคม). การใช้อินโฟกราฟิกในการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรสารสนเทศและบริการของห้องสมุดมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง [การนำเสนอภาคโปสเตอร์]. การประชุมวิชาการระดับชาติ PULINET ครั้งที่ 10. มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา. <http://pulinet2020.tsu.ac.th/Documentation/Proceeding/Poster/CRM/27.pdf>

4.6 จุลสาร เอกสารอัดสำเนา เอกสารพิมพ์ดีด แผ่นพับ และเอกสารไม่ได้ตีพิมพ์

28. แผ่นพับ

อ้างอิงในเนื้อหา (กรมแรงงาน, 2517)

บรรณานุกรม กรมแรงงาน. (2517). *แนวพระราชดำริบรรณารักษ์* [แผ่นพับ]. กรมแรงงาน.

อ้างอิงในเนื้อหา (Economic and Social Commission for Asia and The Pacific, 1976)

บรรณานุกรม Economic and Social Commission for Asia and The Pacific. (1976). *ESCAP trade promotion centre: What it is, what it does 1976-1977* [Brochure]. ESCAP.

29. จุลสาร

อ้างอิงในเนื้อหา (7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก, ม.ป.ป.).

บรรณานุกรม 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก [จุลสาร]. (ม.ป.ป.). บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

บทความวารสาร หนังสือพิมพ์

4.7 บทความวารสาร หนังสือพิมพ์

ข้อมูลที่เป็นต้องมี จัดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ชื่อผู้แต่งบทความ หมายถึง ผู้เขียน บรรณาธิการ ผู้รวบรวม หรือ สถาบันที่รับผิดชอบ

ปีที่พิมพ์ พิมพ์ในเครื่องหมายวงเล็บ ()

ชื่อบทความ พิมพ์ด้วยตัวปกติ

ชื่อวารสาร พิมพ์ด้วยตัวเอน

ปีที่/เล่มที่ (Volume) และฉบับที่ ข้อมูลปีที่พิมพ์ด้วยตัวเอน ข้อมูลฉบับที่พิมพ์ด้วยอักษรปกติ

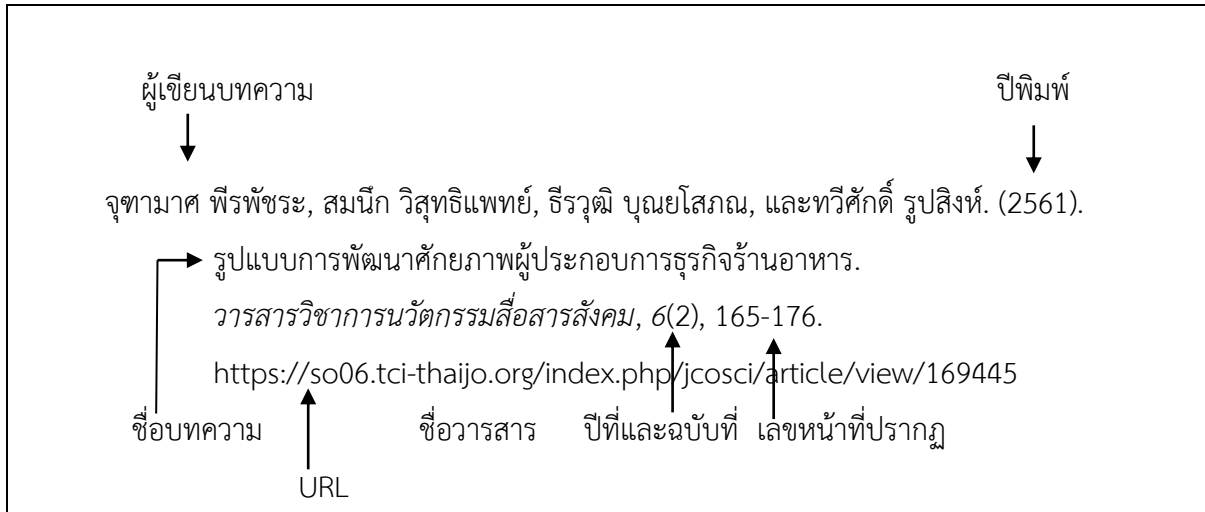
เลขหน้าที่ปรากฏ

DOI หรือ URL (ถ้ามี)

รูปแบบ

Author, A. A., & Author, B. B.(Year).Title of the article.

Name of the Journal, volume(issue), #-#.DOI or URL

30. บทความวารสารที่มีผู้เขียน 1 คน

อ้างอิงในเนื้อหา (เจริญสิน เลิศมหกิจ, 2548, น. 34)

บรรณานุกรม เจริญสิน เลิศมหกิจ. (2548). BSC & KPI: วางแผนดีปฏิบัติได้.
เพื่อการเพิ่มผลผลิต, 10(1), 32-36.

อ้างอิงในเนื้อหา (Wilson, 1980, pp. 22-24)

บรรณานุกรม Wilson, K. (1980). Rights and responsibilities in interlibrary cooperative ventures. *Southeastern Librarian*, 30, 22-28.

31. บทความวารสารที่มีผู้เขียน 2 คน

อ้างอิงในเนื้อหา (จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ และทวี สนวนมาลี, 2519, น. 235)

บรรณานุกรม จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ, และทวี สนวนมาลี. (2519). ความสามารถในการเงินของเทศบาล: กรณีของเทศบาลนครกรุงเทพก่อนเปลี่ยนแปลงเป็นกรุงเทพมหานคร. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 16(4), 231-254.

32. บทความวารสารที่มีผู้เขียน 3 - 20 คน

อ้างอิงในเนื้อหา (จุฑามาศ พิรพัชระ และคณะ, น. 166)

บรรณานุกรม จุฑามาศ พิรพัชระ, สมนึก วิสุทธิแพทย์, ธีรวุฒิ บุญยโสภณ, และทวีศักดิ์ รูปสิงห์. (2561).
รูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร.
วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, 6(2), 165-176.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jcosci/article/view/169445>

อ้างอิงในเนื้อหา (Dietz et al., 2007, p. 1517)

บรรณานุกรม Dietz, P. M., Williams, S. B., Callaghan, W. M., Bachman, D. J., Whitlock, E. P., & Hornbrook, M. C. (2007). Clinically identified maternal depression before, during, and after pregnancies ending in live births. *American Journal of Psychiatry*, 164(10), 1515-1520.

อ้างอิงในเนื้อหา (Terracciano et al., 2005)

บรรณานุกรม Terracciano, A., Abdel-Khalek, A. M., Adam N., Adamovova, L., Ahn, C., Ann, H., McCrae, R. R. (2005, October 7). National character does not reflect mean personality trait levels in 49 culture. *Science*, 310, 96-100.

33. บทความวารสารไม่มีปีที่ มีข้อมูลฉบับที่

อ้างอิงในเนื้อหา (ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ, สมคิด แก้วสนธิ, และทองอินทร์ วงศ์โสธร, 2519, น. 34)

บรรณานุกรม ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ, สมคิด แก้วสนธิ, และทองอินทร์ วงศ์โสธร. (2519). การสอนแบบต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา, *วารสารครุศาสตร์*, 6, 34-39.

อ้างอิงในเนื้อหา (Alexander, 1965, p. 60)

บรรณานุกรม Alexander, C. (1965). A city is not a tree. *Architectural Forum*, 122, 58-62.

34. บทความที่ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียนบทความ

อ้างอิงในเนื้อหา (“การพัฒนาบุคลากรเพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน”, 2549, น. 28)

บรรณานุกรม การพัฒนาบุคลากรเพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน. (2549). *เชรามิกส์*, 10, 27-29.

อ้างอิงในเนื้อหา (“Area and population of Thai by sex, region for selected Changwats”, 1979, p. 7)

บรรณานุกรม Area and population of Thai by sex, region for selected changwats. (1979). *Quarterly Bulletin of Statistics (Thailand)*, 27, 7.

35. บทความวารสารออนไลน์ มี DOI

อ้างอิงในเนื้อหา (Welch, 2005, p. 340)

บรรณานุกรม Welch, K. E. (2005). Technical communication and physical location: Topoi and architecture in computer classrooms. *Technical Communication Quarterly*, 14(3), 335-344.
https://doi.org/10.1207/s15427625tcq1403_12

อ้างอิงในเนื้อหา (Stultz, 2006, pp. 482-485)

บรรณานุกรม Stultz, J. (2006). Integrating exposure therapy and analytic therapy in trauma treatment. *American Journal of Orthopsychiatry*, 76(4), 482-488. <https://doi.org/10.1037/0002-9432.76.4.482>

36. บทความวารสารออนไลน์ ไม่มี DOI ใช้ URL

อ้างอิงในเนื้อหา (Fisher et al., 2008, pp. 128-130)

บรรณานุกรม Fisher, D., Russell, D., Williams, J., & Fisher, D. (2008). Space, time & transfer in virtual case environments. *Kairos*, 12(2), 127-165.
<http://kairos.technorhetoric.net/12.2/binder.html?topoi/fisher-etal/articleIntro.html>

37. บทความวารสารออนไลน์ระหว่างการจัดพิมพ์

อ้างอิงในเนื้อหา (Papini et al., in press)

บรรณานุกรม Papini, P., Adriani, O., Ambriola, M., Barbarino, G. C., Basili, A., Bazilevskaja, G.A., (in press). In-flight performances of the PAMELA satellite experiment. *Nuclear Instruments and Methods in Physics Research Section A: Accelerators, Spectrometers, Detectors, and Associated Equipment*. <http://www.sciencedirect.com>

อ้างอิงในเนื้อหา (Shanahan, in press)

บรรณานุกรม Shanahan, M. (in press). Perception as abduction: Turning sensor data into meaningful representation. *Cognitive Science*, Retrieved August 25, 2004, from <http://www.cs.utexas.edu/users/kuipers/readings/Shanahan-cogsci-05.pdf>

** ระบุวันที่สืบค้น กรณีเป็นเว็บไซต์ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล

38. บทความหนังสือพิมพ์

อ้างอิงในเนื้อหา (คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว., 2519, น. 3)

บรรณานุกรม คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. (2519, 12 มกราคม). ข่าวโกไลนา. *สยามรัฐ*, 3.

อ้างอิงในเนื้อหา (Savareia, 1976, p. 18)

บรรณานุกรม Savareia, E. (1976, October 2). What's right with sight and sound journalism, *Saturday Review*, 18-21.

39. บทความหนังสือพิมพ์ไม่มีผู้เขียน

อ้างอิงในเนื้อหา (“Behind that noble prize”, 1976, p. 6)

บรรณานุกรม Behind that noble prize. (1976, December 12). *Nation Review*, 6.

40. บทความหนังสือพิมพ์ออนไลน์

อ้างอิงในเนื้อหา (Hilts, 1999)

บรรณานุกรม Hilts, P. J. (1999, February 16). In forecasting their emotions, most people flunk out. *The New York Times*. <http://www.nytimes.com>

อ้างอิงในเนื้อหา (บัญญัติ คำบุญวัฒน์, 2556)

บรรณานุกรม บัญญัติ คำบุญวัฒน์. (2556, 20 พฤศจิกายน). ประสบการณ์ตรงจากกูรูเพื่อเอสเอ็มอีไทย. *คมชัดลึก*. <http://www.komchadluek.net>

เอกสารจากอินเทอร์เน็ต

4.8 เอกสารจากอินเทอร์เน็ต

ข้อมูลที่จำเป็นของเอกสารจากเว็บไซต์ (Website) ที่ต้องมี จัดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ชื่อผู้แต่ง หรือ ชื่อผู้ผลิต

ปีที่จัดทำ

ชื่อเอกสาร (ตัวเอียง)

ชื่อเว็บไซต์ (ตัวปกติ)

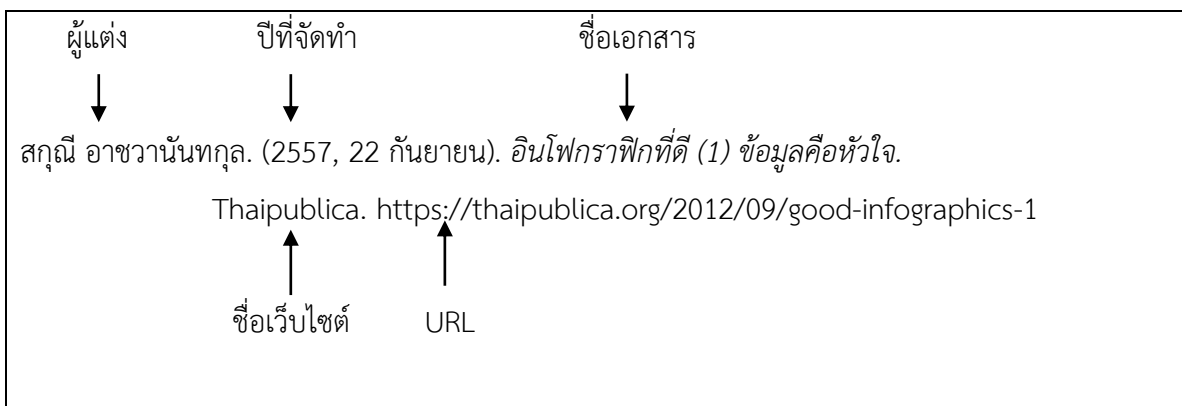
URL

กรณี เป็นเว็บไซต์ที่ไม่ใช่คลังข้อมูลให้ ระบุนวันที่สืบค้น เนื่องจากเว็บไซต์อาจมีการหายไปจากระบบ
จะใช้ คำว่า สืบค้น , จาก http:// หรือ ภาษาอังกฤษใช้ Retrieved , from http://

รูปแบบที่ 1 เว็บไซต์ที่จัดเก็บเอกสารเป็นคลังข้อมูลหรือมีระบบจัดเก็บที่เป็นถาวร อาทิ สำนักข่าว

Author, A. A., & Author, B. B. (Year). *Title of the document.*

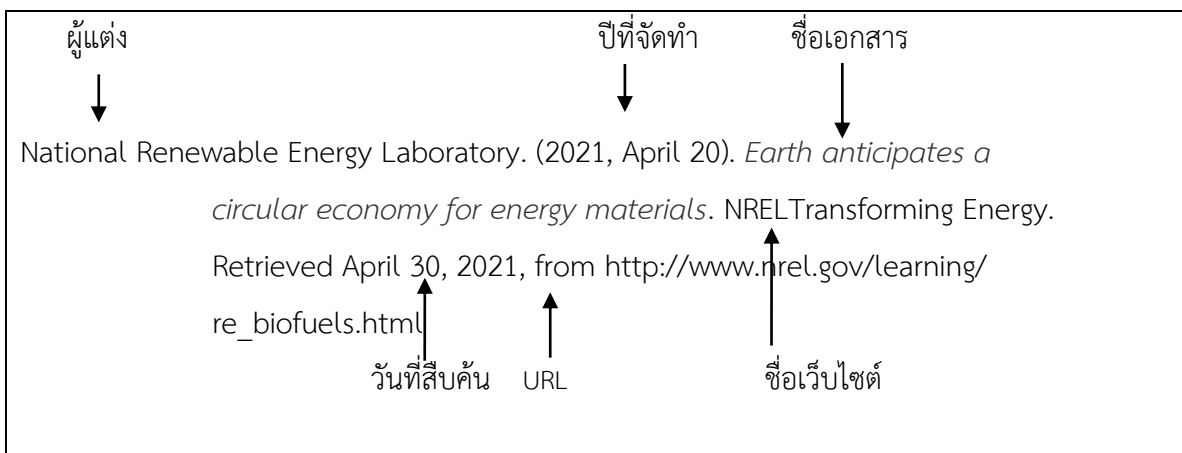
Site name. URL

รูปแบบที่ 2 เว็บไซต์ที่ระบบการจัดเก็บเอกสารไม่ถาวร

Author, A. A., & Author, B. B. (Year). *Title of the document.* Site name.

Retrieved ... , from URL

41. เว็บไซต์ทั่วไปมีผู้แต่ง

อ้างอิงในเนื้อหา (สฤณี อาชวานันทกุล, 2557)

บรรณานุกรม สฤณี อาชวานันทกุล. (2557, 22 กันยายน). *อินโฟกราฟิกที่ดี (1) ข้อมูลคือหัวใจ*.

Thaipublica. <https://thaipublica.org/2012/09/good-infographics-1>

42. เว็บไซต์ทั่วไปไม่มีผู้แต่ง

อ้างอิงในเนื้อหา (*Big data คืออะไร มีประโยชน์อย่างไรกับธุรกิจ*, 2548)

บรรณานุกรม *Big data คืออะไร มีประโยชน์อย่างไรกับธุรกิจ*. (2563, 4 กรกฎาคม). digital-trax.com.

สืบค้น 10 เมษายน 2564, จาก <https://digital-trax.com/archives/321>

อ้างอิงในเนื้อหา (*ทักษะมนุษย์ในโลก AI กับ “การศึกษา” ที่ต้อง Transform*, 2563)

บรรณานุกรม *ทักษะมนุษย์ในโลก AI กับ “การศึกษา” ที่ต้อง Transform*. (2563, 31 มกราคม).

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้น 19 ตุลาคม 2562, จาก

<https://tu.ac.th/thammasat-siit-expert-talk-ai-transform-education>

43. เว็บไซต์ทั่วไปไม่ปรากฏปีที่จัดทำ

อ้างอิงในเนื้อหา (*ลึกลับ ลมหายใจสุดท้ายที่เสี่ยงต่อการสูญหายหากไม่ร่วมมือกัน*, ม.ป.ป.)

บรรณานุกรม *ลึกลับ ลมหายใจสุดท้ายที่เสี่ยงต่อการสูญหายหากไม่ร่วมมือกัน*. (ม.ป.ป.).

77ข่าวเด็ด. สืบค้น 15 มิถุนายน 2020, จาก

<https://www.77kaoded.com/news/nopparat-chotikasemkul/663834>

44. เว็บไซต์ทั่วไปผู้แต่งนิติบุคคล

อ้างอิงในเนื้อหา (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2564)

บรรณานุกรม สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2564, 7 เมษายน). *เจาะลึก Digital*

transformation trends ปี 2021. Knowledge Sharing. สืบค้น

10 มีนาคม 2564, จาก

<https://www.etda.or.th/th/Useful-Resource/Knowledge-Sharing/Digital-Transformation-Trends-in-2021.aspx>

อ้างอิงในเนื้อหา (National Renewable Energy Laboratory, 2021)

บรรณานุกรม National Renewable Energy Laboratory. (2021, April 20). *Earth anticipates a circular economy for energy materials*. NREL Transforming Energy.

Retrieved April 30, 2021,

from http://www.nrel.gov/learning/re_biofuels.html

สื่อโสตทัศน สื่อออนไลน์ และอื่น ๆ

4.9 สื่อโสตทัศน และสื่อออนไลน์

ให้ระบุ (ประเภทของสื่อ) อยู่ในวงเล็บเหลี่ยม [] ต่อท้ายชื่อเรื่องของเอกสารโดยไม่มีเครื่องหมายค้น
ดังนี้

ภาพ	Image
ภาพวาด	Painting
แผ่นพับ	Brochure
แผนที่	Map
ภาพยนตร์	Film
วีดิทัศน์	Video
ซีดี	CD
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	Computer software
พาวเวอร์พอย สไลด์	PowerPoint slides
แฟ้มข้อมูล	Data file
อดิโอ พอดคาสต์	Audio podcast
เว็บินาร์	Webinar
เฟซบุ๊ก เพจ	Facebook page

ข้อมูลที่จำเป็นต้องมี จัดเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ชื่อผู้ผลิต

ตำแหน่งผู้ผลิต (ถ้ามี)

ปีที่ผลิต

ชื่อเรื่อง (ตัวเอียง)

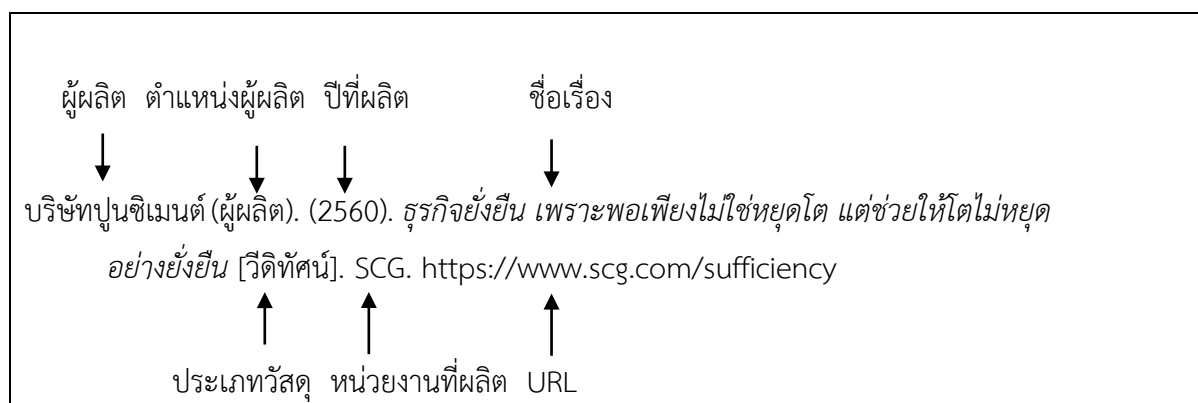
ประเภทวัสดุ

หน่วยงานที่ผลิต

URL

รูปแบบ

Author, A. A., & Author, B. B. (Year). *Title of the work* [Description of audiovisual]. Publisher or Production company. URL

45. เพลงในรูปแบบซีดี (CD)

อ้างอิงในเนื้อหา (อรวิ สัจจานนท์, 2550)

บรรณานุกรม อรวิ สัจจานนท์. (2550). ลมร่ำเพย. ใน *ลำนํ้าแห่งสายลม* [ซีดี]. จี เอ็ม เอ็ม แกรมมี่.

อ้างอิงในเนื้อหา (Jackson, 1982)

บรรณานุกรม Jackson, M. (1982). Beat it. On *thriller* [CD]. Sony Music.

46. ภาพยนตร์ในรูปแบบฟิล์ม วีซีดี (VCD) ดีวีดี (DVD)

อ้างอิงในเนื้อหา (พงศ์สดาฯ นาคทอง, 2548)

บรรณานุกรม พงศ์สดาฯ นาคทอง. (ผู้ผลิต). (2548). *สุข เสง รวย ด้วย ฮวงจุ้ย* [วีซีดี]. ไลบรารี.

อ้างอิงในเนื้อหา (Achbar et al, 2004)

บรรณานุกรม Achbar, M. (Director/Producer), Abbott, J. (Director), Bakan, J. (Writer), & Simpson, B. (Producer) (2004). *The corporation* [DVD]. Big Picture Media Corporation.

47. ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ (Film or video)

อ้างอิงในเนื้อหา (Gilbert & Higgins, 1980)

บรรณานุกรม Gilbert, B. (Producer), & Higgins, C. (Screenwriter/Director). (1980). *Nine to five* [Film]. Twentieth Century Fox.
<https://www.youtube.com/playlist?list=PLNoGDamo8rOXoDPLzLJnTfWn0GRBW3gV>

48. บันทึกรายการโทรทัศน์และวิทยุ (Television broadcast)

อ้างอิงในเนื้อหา (Anderson & Morgan, 2008)

บรรณานุกรม Anderson, R., & Morgan, C. (Producers). (2008, June 20). *60 minutes* [Television broadcast]. CBS News.

49. วีดิทัศน์ใน YouTube

อ้างอิงในเนื้อหา (Goyen, 2007)

บรรณานุกรม Goyen, A. (2007, February 22). *Downtown Marquette dog sled races* [Video]. YouTube. <http://www.youtube.com/watch?v=gW3CNCGGgTY>

50. ออดิโอ พอดคาสต์ (Audio podcast)

อ้างอิงในเนื้อหา (BBC, n,d,)

บรรณานุกรม BBC (Producer). (n.d.). *EYFS. Listening skills - 1: Weather* [Audio podcast]. BBC School Radio. <https://www.bbc.co.uk/teach/school-radio/eyfs-listening-skills-weather/zvrcf4j>

51. เว็บินาร์ (Webinar)

อ้างอิงในเนื้อหา (Lockyer, 2016)

บรรณานุกรม Lockyer, S. (2016). *Plant-based diets - it's not just fruit and veg* [Webinar]. British Nutrition Foundation. <https://www.nutrition.org.uk/bnf-talks.html?plant-based-diets>

52. เทตทอค (TED Talk)

อ้างอิงในเนื้อหา (Dweck, n.d.)

บรรณานุกรม Dweck, C. (n.d.). *The power of believing that you can improve* [Video]. TED Conferences. https://www.ted.com/talks/carol_dweck_the_power_of_believing_that_you_can_improve

อ้างอิงในเนื้อหา (TED, 2020)

บรรณานุกรม TED. (2020, October 13). *David Lammy: Climate justice can't happen without racial justice* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=EklpeO1r0NI>

53. แผนที่ (Map)

อ้างอิงในเนื้อหา (Google, n.d.).

บรรณานุกรม Google. (n.d.). *Brunei* [Map]. Retrieved May 10, 2021, from <https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=1V3dl9Jj9CgEluWVnqrvRZOrS4Q>

54. การติดต่อสื่อสารส่วนบุคคล

ตามกฎ APA การสัมภาษณ์บุคคล การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ รวมถึงการสื่อสารทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มข่าว หรือ กลุ่มสนทนาเฉพาะด้าน และ แผงข่าว (Bulletin board) จะแจ้งเฉพาะการอ้างอิงในเนื้อหา แต่จะไม่แจ้งในบรรณานุกรม

อ้างอิงในเนื้อหา แม้นมาส ขวลิขิต. (การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 ธันวาคม 2519)

อ้างอิงในเนื้อหา Ross, R. (personal communication, 1980, May 5)

54. เอกสารที่อ้างอิงในเอกสารอื่น

การอ้างอิงเอกสารซึ่งมีผู้กล่าวไว้ในเอกสารอื่นโดยที่มิได้เคยอ่านหนังสือเล่มนั้น ให้ใช้ คำว่า “as cited in” สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ และ “อ้างอิงใน” สำหรับเอกสารภาษาไทย นำหน้าชื่อผู้แต่งเอกสารอันดับรอง มีบรรณานุกรมเฉพาะเอกสารลำดับรอง

อ้างอิงในเนื้อหา พระยาอนุমানราชชน ได้ศึกษา ประวัติแหลมอินโดจีน ในปี พ.ศ. 2497 (อ้างอิงใน สายจิตต์ เหมินทร์, 2507)

บรรณานุกรม สายจิตต์ เหมินทร์. (2507). *การเสวยรัฐไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู และปะลิสของไทย ให้แก่อังกฤษในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อ้างอิงในเนื้อหา Seidenberg and McClelland's study (as cited in Coltheart et al., 1993) provided a glimpse into the world

บรรณานุกรม Coltheart, M., Curtis, B., Atkins, P., & Haller, M. (1993). Models of reading aloud: Dual-route and parallel-distributed processing approaches. *Psychological Review*, 100, 589-608.

บทที่ 5

การพิมพ์และการจัดเรียงบรรณานุกรม

5.1 การพิมพ์

การพิมพ์รายการบรรณานุกรมหลังเครื่องหมายจุดหรือมหัพภาค (.) ให้พิมพ์ space ว่างระยะ 1 ระยะ ทุกรายการ การพิมพ์รายการบรรณานุกรมที่ไม่จบใน 1 บรรทัด สำหรับบรรทัดที่ 2 และ 3 ให้ใช้รูปแบบย่อหน้าเข้าไป (Hanging indent)

ผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อเรื่อง. สำนักพิมพ์. URL หรือ DOI

5.2 การจัดเรียง

รายการอ้างอิงในส่วนเนื้อหาและรายการอ้างอิงในบรรณานุกรมท้ายเล่มจะต้องมีจำนวนที่สมมูลกัน กรณีที่มีการอ้างอิงในเนื้อหาของรายการอ้างอิงใดมีการอ้างหลายครั้งจะเขียนบรรณานุกรมเพียงครั้งเดียว โดยมีหลักการจัดเรียงดังนี้

- 1) รายการอ้างอิงและบรรณานุกรมท้ายเล่มจะต้องมีการจัดเรียงลำดับรายการตามอักษรชื่อผู้แต่ง หากไม่มีชื่อผู้แต่ง ให้เรียงตามชื่อเรื่อง หากมีเอกสารจำนวนมากให้แยกตามประเภทเอกสารได้ เช่น หนังสือวารสาร หนังสือพิมพ์ สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัล เป็นต้น
- 2) การเขียนรายการอ้างอิงหรือบรรณานุกรม บรรทัดแรกจะอยู่ชิดขอบกระดาษซ้ายมือไม่ย่อหน้า ส่วนบรรทัดที่สองและบรรทัดถัดไปย่อหน้าเข้าไปประมาณ 1 นิ้ว เมื่อเริ่มรายการใหม่ให้ชิดขอบกระดาษซ้ายมือ
- 3) เขียนรายการเอกสารอ้างอิงของภาษาไทยให้หมดก่อนและตามด้วยเอกสารภาษาต่างประเทศ
- 4) การเรียงลำดับตัวอักษร ใช้หลักการเรียงตามตัวอักษรและสระตามพจนานุกรม

ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2551). *ลัทธิเศรษฐกิจการเมือง*.

พิชิต ลิขิตกิจสมบูรณ์. (2546). *ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมือง*.

5) เอกสารที่มีผู้แต่งคนเดียวกัน ลงชื่อผู้แต่งทุกรายการ เรียงลำดับตามปีพิมพ์จากน้อยไปหามาก และเรียงลำดับรายการที่มีผู้แต่งคนเดียว และตามด้วยรายการที่มีผู้แต่งร่วม

กนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2536). *เศรษฐศาสตร์สองกระแส*.

กนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2549). *การพัฒนาประเทศไทย*.

กนกศักดิ์ แก้วเทพ, และนวนน้อย ตรีรัตน์. (2544). *จุดเปลี่ยนประเทศไทย*.

6) รายการอ้างอิงที่มีผู้แต่งคนแรกเหมือนกัน เรียงรายการอ้างอิงที่มีผู้แต่งคนเดียวก่อน

Walton, C.

Walton, C., & Yasnoff, W. A.

7) เรียงรายการผู้แต่งตามลำดับอักษรของการกำกับปีพิมพ์เมื่อมีชื่อผู้แต่งเหมือนกันหมด และอักษรกำกับปีพิมพ์ภาษาอังกฤษใช้ a b c d ภาษาไทยใช้ ก ข ค ง เมื่อปีพิมพ์เป็นปีเดียวกันให้เรียงลำดับรายการโดยพิจารณาตามลำดับอักษรตัวแรกของชื่อเรื่อง

กนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2536). *เศรษฐศาสตร์สองกระแส*.

กนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2549ก). *การพัฒนาประเทศไทย*.

กนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2549ข). *แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ*.

Walton, C. (1997a). *Economic crisis*.

Walton, C. (1997b). *Political economy*.

8) รายการบรรณานุกรมที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งให้ใช้ชื่อเรื่องหรือชื่อบทความ เรียงลำดับตามอักษรของชื่อเรื่อง รวมกับรายการบรรณานุกรมที่มีชื่อผู้แต่ง

นิพนธ์ ทวีคุณ. (2544).

บทบาท สมรรถนะ และความเป็นมืออาชีพของนักทรัพยากรมนุษย์. (2553).

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2551).

รายการอ้างอิง

จิราภา วิทยากริรักษ์. (2555). การลอกเลียนงานวิชาการและวรรณกรรมโดยมิชอบ (Plagiarism).

วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 11(3).

http://www.indeed.kmitl.ac.th/journal/images/stories/year11_3/vol11_03_a4.pdf

บรรณานุกรม

สุวคนธ์ ศิริวงศ์วัฒน์. (2555). การเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมรูปแบบ APA.

สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2556, จาก

<http://www.dpu.ac.th/laic/upload/content/file/pdfonline/APA.pdf>

American Psychological Association. (2020). *Publication manual of the*

American Psychological Association (7th ed). American Psychological

Association.

